



ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Plk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
Telefon: 234 665 111, Fax: 234 665 444



Zn. INSP2-3973/07-145

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.11.2010
Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 1.12.2010



ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako vedoucí kontrolního orgánu, věcně a místně příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 18 odst. 1 a 2 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o námitkách kontrolovaného, Hlavního města Prahy, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1, IČ 00064581, ze dne 20. července 2010, podaných proti kontrolnímu protokolu zn. INSP2-3973/07-140, ze dne 15. června 2010, pořízenému v rámci kontroly, jejímž předmětem bylo dodržování povinností správce osobních údajů stanovených zákonem č. 101/2000 Sb. se zaměřením na ochranu osobních údajů v souvislosti s provozem čipové karty „Opencard“, takto:

- 1) Námitce, která směřuje proti procesní stránce provedené kontroly v tom smyslu, že kontrolující překročil své kompetence, a jež sleduje vyslovení nezákonnosti kontroly jako celku, **se nevyhovuje.**
- 2) Námitce, která směřuje proti procesní stránce (zákonosti) provedené kontroly v tom smyslu, že kontrolující nerespektoval právní názor vyslovený v předchozím rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů, a jež sleduje vyslovení nezákonnosti kontroly jako celku, **se nevyhovuje.**
- 3) Námitce, která směřuje proti procesní stránce (zákonosti) provedené kontroly v tom smyslu, že kontrolující nerespektoval registraci provedenou kontrolovaným u Úřadu pro ochranu osobních údajů, a jež sleduje vyslovení nezákonnosti kontroly jako celku, **se nevyhovuje.**
- 4) Námitce, která směřuje proti procesní stránce (zákonosti) provedené kontroly v tom smyslu, že kontrolující porušil povinnost stanovenou § 12 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb. a § 3 správního řádu, tj. povinnost zjistit skutečný stav věci a kontrolní zjištění prokázat doklady, a jež sleduje vyslovení nezákonnosti kontroly jako celku, **se nevyhovuje.**
- 5) Námitce, která směřuje proti procesní stránce (zákonosti) provedené kontroly v tom smyslu, že kontrolní protokol a v něm uvedené závěry a zjištění jsou zmatečné, nelogické a vnitřně rozporné, a jež sleduje vyslovení nezákonnosti kontroly jako celku, **se nevyhovuje.**

- 6) Námitce, která směřuje proti procesní stránce (zákonnosti) provedené kontroly v tom smyslu, že kontrolující neumožnil kontrolovanému realizovat všechna jeho procesní práva, když zejména nevyhověl jeho žádosti o změnu termínu konání místního šetření nařízeného na 21. října 2009, a jež sleduje vyslovení nezákonnosti kontroly jako celku, **se nevyhovuje**.
- 7) Námitce, která směřuje proti procesní stránce (zákonnosti) provedené kontroly v tom smyslu, že kontrolující svým postupem porušil zásadu hospodárnosti a rychlosti řízení a svou povinnost šetřit práva kontrolovaného, a jež sleduje vyslovení nezákonnosti kontroly jako celku, **se nevyhovuje**.
- 8) Námitce, která se vztahuje k vymezení účelu zpracování osobních údajů uvedenému na str. 5 v odst. 1. kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „čipová karta Opencard je vydávána za účelem provozu jednotlivých kartových aplikací“, **se nevyhovuje**.
- 9) Námitce, která se vztahuje k vymezení účelu zpracování osobních údajů uvedenému na str. 5 v odst. 1. kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „v současné době je Opencard využívána k provozování aplikací“, **se nevyhovuje**.
- 10) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně rozsahu osobních údajů shromažďovaných nad rámec žádosti o vydání karty, resp. v souvislosti s provozem jedné z dílčích aplikací navázaných na PCKS (KAP), tj. konkrétně ke slovům na str. 6 v odst. 2 kontrolního protokolu „informaci o žádosti vypořádání parkovacích kupónů v rozsahu datum podání a vyřízení žádosti, důvod vypořádání. Žadatel o vypořádání prostřednictvím zaškrtačacích políček označuje v žádosti vypořádání parkovacích kupónů v hotovosti nebo převodem na účet. V případě označení zaškrtačacího políčka převodem na účet, uvádí číslo bankovního účtu“, **se vyhovuje** tak, že se před uvedený text **doplňují slova** „a dále, jako správce KAP,“.
- 11) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně jedné z dílčích aplikací navázaných na PCKS (KAP), tj. konkrétně ke slovům „vypořádání parkovacích kupónů“ na str. 6 v odst. 5 protokolu, **se nevyhovuje**.
- 12) Námitce, která se vztahuje k jedinečnosti personal identification code („PIC“) tvrzené kontrolujícím na str. 6 v odst. 6 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.
- 13) Námitce, která se vztahuje k popisu obsahu dokumentu kontrolovaného, v němž kontrolovaný stanoví účel zpracování, na str. 7 v odst. 5 kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „Dále HMP zpracovává osobní údaje, pokud je....“ až „...zboží či obdržení jiných plnění zpřístupněných držitelu karty Opencard prostřednictvím Kartové aplikace (viz VII-39/c)“ na str. 7 v odst. 5 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.
- 14) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně účelů sledovaných kontrolovaným uvedeným v rámci jeho vyjádření v průběhu kontroly na str. 7 v posledním odst. kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „v tomto vyjádření HMP sdělilo další účely zpracování osobních údajů. Tímto účelem...“ až

„...jim neumožní, popř. podstatně ztíží interakci s Městem či provozovateli kartových aplikací v rámci PCKS (viz VII.-16)“ na str. 7 v posledním odstavci kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.

- 15) Námitce, která se vztahuje k označení místnosti, kde jsou uchovávány písemné přihlášky, resp. žádosti o vystavení karty na str. 8 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.
- 16) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně souhlasu subjektu údajů s předáním údajů provozovateli kartové aplikace, tj. konkrétně ke slovům „Souhlas udělený HMP ke zpracování...“ až „...mohou být předávány příjemcům - provozovatelům kartových aplikací“ na str. 9 v odst. 3 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.
- 17) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně následků odvolání souhlasu subjektu údajů, tj. konkrétně ke slovům na str. 9 v odst. 7 kontrolního protokolu, kde kontrolovaný navrhuje vypuštění slova „nebo“ z věty „a využívání služeb zpřístupněných držiteli karty Opencard prostřednictvím jednotlivých kartových aplikací *nebo* pro které byl na kartě Opencard vyhrazen datový prostor“ a dále k vypuštění slov „a žadatel, resp. držitel Opencard nebude moci využívat prostřednictvím Opencard žádnou ze služeb poskytovaných v rámci PCKS“ ze stejné věty na str. 9 v odst. 7 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.
- 18) Námitce, která se vztahuje k závěrům kontrolujícího ohledně plnění informační povinnosti ze strany kontrolovaného prostřednictvím „Provozních podmínek on-line služeb webového portálu“, tj. konkrétně ke slovům na str. 10 v odst. 1 protokolu „a Provozní podmínky on-line služeb portálu HMP (viz VII.-39/v).“, **se nevyhovuje**.
- 19) Námitce, která se vztahuje k tvrzení ohledně povinnosti předkládat potvrzení v případě, že držitel karty Opencard požaduje slevu na jízdném v MHD, na str. 10 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a na str. 10 v odst. 5 kontrolního protokolu se za slova „při nákupu elektronického jízdního dokladu předkládá držitel Opencard obsluze prodejního místa DPP potvrzení, v případě že prokazuje nárok na slevu“ **doplňují slova** „na základě jiného důvodu než svého věku.“
- 20) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně zpracování identifikačních osobních údajů v rámci aplikace KAP na str. 10 a 11 kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „HMP jako provozovatel kartové aplikace Parkování...“ až „...všechny informace, související s provozem této aplikace“ na str. 10 a 11 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.
- 21) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně uchovávání informací vztahujících se ke kartové aplikaci KAP v SKC na str. 11 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a na str. 11 kontrolního protokolu se slova „tyto informace jsou zpracovávány a uchovávány v systému SKC prostřednictvím čísla Opencard (viz VII.-39/d a 53)“ **nahrazují** slovy „tyto informace jsou zpracovávány a uchovávány v systému PCKS, v databázi KAP prostřednictvím čísla Opencard (viz VII.-39/d a 53)“.

- 22) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně přístupu zaměstnanců společnosti Haguess, a.s., do databáze KAP na str. 12 kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „Přístup do databáze KAP mají rovněž zaměstnanci této společnosti z detašovaného pracoviště, které je umístěno v budově Magistrátu HMP v paláci Škoda a paláci Adria.“ na str. 12 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.
- 23) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně možnosti propojení kartové aplikace KAP s databází SKC a k tvrzení o přístupu pracovníků call centra do databáze KAP na str. 12 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** tak, že se slova „Pracovníci ‚call centra‘, které je umístěno ve výpočetním centru společnosti Haguess, a.s. - SKC, mají přístup do databáze SKC i KAP (viz VII.-53)“ na str. 12 kontrolního protokolu **vypouští**.
- 24) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně oprávnění společnosti Haguess, a.s., k uzavření smlouvy vyplývajícího z mandátní smlouvy uzavřené s kontrolovaným na str. 12 kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „Společnost Haguess, a.s., na základě oprávnění vyplývající z mandátní smlouvy s HMP, uzavřela smlouvu o zastoupení s HMP pro účely provozu kartové aplikace Parkování.“ na str. 12 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a slova „mandátní smlouvy“ v rámci napadeného tvrzení se **nahrazují** slovy „pověření města“.
- 25) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně oprávnění společnosti Haguess, a.s., k uzavření smlouvy s DPHMP vyplývajícího z mandátní smlouvy uzavřené s kontrolovaným na str. 12 kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „Společnost Haguess, a.s., na základě oprávnění vyplývající z mandátní smlouvy s HMP, uzavřela s DPHMP smlouvu o zpracování osobních údajů pro účely shromažďování osobních údajů od žadatelů, kteří žádají o využívání kartové aplikace DOS.“ na str. 12 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a slova „mandátní smlouvy“ v rámci napadeného tvrzení se **nahrazují** slovy „pověření města“.
- 26) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně účelů sledovaných kontrolovaným při předmětném zpracování uvedenému na str. 13 kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „HMP jako správce osobních údajů zpracovává osobní údaje žadatelů a držitelů Opencard za účelem vydání karty, správy životního cyklu karty“ na str. 13 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.
- 27) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně definice a rozdělení účelů sledovaných kontrolovaným při předmětném zpracování osobních údajů uvedeným na str. 13 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.
- 28) Námitce, která se vztahuje k závěru o porušení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 1 (výroba, předání a životní cyklus karty) na str. 13 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a dílčí závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. se **vypouští**.
- 29) Námitce, která se vztahuje k závěru o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 1 (výroba, předání a životní cyklus

karty) na str. 14 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a dílčí závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. **se vypouští**.

30) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího, že kontrolovaný je na základě smluv uzavřených se společností Haguess, a.s., s jednotlivými provozovateli kartových aplikací v pozici zpracovatele osobních údajů na str. 14 v odst. 7 kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „HMP je na základě smluv...“ až „...držitelů Opencard za účelem jejich jednoznačné identifikace příslušnému provozovateli kartové aplikace.“ na str. 14 v odst. 7 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a termín „zpracovatel“ se v uvedené větě **nahrazuje** termínem „správce“.

31) Námitce, která se vztahuje k závěru o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 2 a 3 (provoz jednotlivých aplikací a PCKS, vzájemná interakce) na str. 15 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a dílčí závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. **se vypouští**.

32) Námitce, která se vztahuje k závěru o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 4 (bezpečnost a integrita PCKS a jednotlivých kartových aplikací) na str. 15 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a dílčí závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. **se vypouští**.

33) Námitce, která se vztahuje k závěru o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 5 (interakce SKC a kartových aplikací) na str. 15 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a dílčí závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. **se vypouští**.

34) Námitce, která se vztahuje k závěru o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčích účelů č. 6 a 7 (identifikace držitele karty a uživatelský komfort) na str. 16 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** a dílčí závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. **se vypouští**.

35) Námitce, která se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně rozsahu informační povinnosti na str. 16 kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „HMP v rámci informace poskytované subjektu údajů při shromažďování osobních údajů nespécifikuje, co to je nezbytný rozsah zpracovávaných osobních údajů a nepodává informaci, jaká jsou práva a právem chráněné zájmy HMP, kdo jsou příjemci a jiné oprávněné osoby“ na str. 16 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.

36) Námitce, která se vztahuje k dílčímu závěru o porušení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. na str. 16 kontrolního protokolu (délka doby zpracování osobních údajů po ukončení platnosti karty), **se vyhovuje** a závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. na str. 16 kontrolního protokolu **se vypouští**.

37) Námitce, která se vztahuje k dílčímu závěru o porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti s platností právního úkonu, který činí žadatel o kartu na str. 17 odst. 2 kontrolního protokolu, tj. konkrétně ke slovům „Určení podmínky pro vydání a užívání Opencard neumožňuje žadateli a držiteli

Opencard projeviti svoji svobodnou vůli, přičemž nelze takový projev vůle vztahující se ke zpracování osobních údajů spojovat s právem na užívání či nevyužívání Opencard. Souhlas udělený HMP proto není platným souhlasem ve smyslu § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., neboť žadateli o vydání Opencard není umožněno svobodně a vědomě se rozhodnout, zda svůj souhlas se zpracováním osobních údajů poskytne či neposkytne. HMP tím, že zpracovává osobní údaje subjektu údajů bez souhlasu požadovaného zákonem č. 101/2000 Sb., porušilo ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.“ na str. 17 v odst. 2 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** tak, že se **vypouští** výše citovaná pasáž kontrolního protokolu, včetně dílčího závěru o porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

38) Námitce, která se vztahuje k dílčímu závěru o porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti s poskytováním souhlasu s předáním osobních údajů v budoucnu na str. 17 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** tak, že se tento dílčí závěr **vypouští**.

39) Námitce, která se vztahuje k dílčímu závěru o porušení § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. na str. 18 kontrolního protokolu, **se nevyhovuje**.

40) Námitce, která se vztahuje k závěrům kontrolujícího na str. 18 kontrolního protokolu, **se vyhovuje** tak, že kontrolní závěry o porušení § 5 odst. 1 písm. d), § 5 odst. 1 písm. e) a § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., se **vypouští** a dále část IX. kontrolního protokolu pak zní takto: „MHP jako správce osobních údajů shromážděných a zpracovávaných v souvislosti s provozem čipové karty Opencard tím, že neinformoval subjekty údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou jejich osobní údaje zpracovávány po uplynutí 30 dní po skončení smluvního vztahu, ač mu je okruh těchto subjektů znám a jsou naplněny i ostatní zákonem č. 101/2000 Sb. stanovené podmínky, porušil svou povinnost podle § 11 odst. 1 zmíněného zákona.“

Odůvodnění

Ve dnech 6. srpna 2007 až 15. června 2010 provedl u Hlavního města Prahy, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1, IČ: 00064581 (dále jen „kontrolovaný“), inspektor Úřadu pro ochranu osobních údajů Ing. Jan Zapletal (dále jen „ÚOOÚ“ a „kontrolující“) kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování povinností správce osobních údajů (kontrolovaného) stanovených zákonem č. 101/2000 Sb., se zaměřením na ochranu osobních údajů v souvislosti s provozem čipové karty „Opencard“.

Kontrolou bylo zjištěno, že kontrolovaný ode dne 12. dubna 2007 vydává osobní čipové karty Opencard (osobní čipová karta Opencard dále jen „Opencard“), které jsou vybaveny technologií bezkontaktního čipu. Tyto karty představují součást systému Pražské centrum kartových služeb (dále jen „PCKS“), které kontrolovaný provozuje jako systém přístupu ke službám, které mohou být prostřednictvím Opencard poskytovány – jak kontrolovaným v postavení poskytovatele služby

(provozovatele příslušné aplikace), tak třetími osobami. PCKS se sestává ze Servisního kartového centra (dále jen „SKC“), které představuje soubor prostředků, jež slouží k vydávání, správě, provozu a údržbě vydaných Opencard, a dále k interakci s jednotlivými kartovými aplikacemi. Dále PCKS obsahuje jednotlivé kartové aplikace, kterými se rozumí soubor prostředků umožňujících prostřednictvím Opencard přístup k jimi poskytovaným službám.

Kontrolující s ohledem na spisový materiál učinil závěr, že v daném případě ze strany kontrolovaného dochází ke shromažďování a dalším dispozicím s informacemi, které mají povahu osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., a že předmětné operace s těmito údaji mají povahu zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zmíněného zákona, které uskutečňoval kontrolovaný coby správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a to prostřednictvím zpracovatele osobních údajů, společnosti Haguess, a. s., se sídlem Na Michovkách I. 686, 252 43 Průhonice, IČ 25085166 (dále jen „Haguess, a.s.“), ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb.

Kontrolující tak došel k závěru, že kontrolovaný provozuje PCKS jako otevřený systém, který zpřístupňuje držitelům Opencard veřejně prospěšné služby, přičemž zpracovává jejich osobní údaje v postavení správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.

Po posouzení jednotlivých povinností stanovených zákonem č. 101/2000 Sb. dospěl kontrolující k závěru, že kontrolovaný v rámci daného zpracování porušil povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. d) a písm. e), § 5 odst. 2 a § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., jelikož zpracovával osobní údaje bez toho, aby mu svědčil některý z právních předpisů uznaných důvodů (právní titul), tj. bez toho, aby měl k jejich zpracování souhlas subjektu údajů, nebo aby mu svědčila nějaká z výjimek dle § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., která by mu umožňovala jeho absenci překonat, dále zpracovával osobní údaje v rozsahu větším, nežli je rozsah odpovídající stanovenému účelu, resp. rozsah nezbytný pro naplnění stanoveného účelu, dále uchovával osobní údaje po dobu, která je delší než doba nezbytná k účelu jejich zpracování, a dále rovněž neposkytl subjektům údajů, i když mu byly předem známy, všechny informace předvídané § 11 zákona č. 101/2000 Sb.

Proti kontrolnímu protokolu podal kontrolovaný ve stanovené lhůtě 20 dnů ode dne seznámení se s kontrolním protokolem námitky ze dne 20. července 2010. Námitky směřovaly vůči dílčím konstatováním o skutkových zjištěních učiněných kontrolujícím a vůči dílčím závěrům o porušení povinností dle zákona č. 101/2000 Sb., jakož i konečnému kontrolnímu závěru kontrolujícího. Po posouzení obsahu podaných námitek dospěl odvolací orgán k závěru, že bylo podáno celkem 40 námitek ve smyslu § 17 zákona č. 552/1991 Sb., dle kterého je námitkou písemné a odůvodněné tvrzení kontrolovaného směřující proti konkrétnímu zjištění či tvrzení uvedenému v kontrolním protokole. Kontrolovaný sice v části VII. námitek výslovně uvedl, jaké změny textu kontrolního protokolu požaduje, nicméně námitka směřující proti části VIII.B. kontrolního protokolu byla natolik široká, že ji odvolací orgán rozčlenil s ohledem na jednotlivé argumenty, které k ní kontrolovaný předložil v části V. námitek, na více námitek.

Odvolací orgán rozdělil námitky kontrolovaného do tří základních okruhů s tím, že v určitých případech se argumentace kontrolovaného vztahuje jak k námitkám z prvního okruhu, který směřuje proti procesní stránce kontroly (námitky č. 1 až 7), tak z druhého okruhu, který směřuje zejména proti skutkovým zjištěním učiněným kontrolujícím (námitka č. 8 až 26), tak ze třetího okruhu, který směřuje zejména proti právnímu hodnocení skutkových zjištění (námitky č. 27 až 39). V případě námitky č. 27 až 39 se jedná o námitky odpovídající návrhu kontrolovaného, který napadl kontrolní protokol v rozsahu stran 13 až 18 a navrhoval vypuštění této jeho části jako celku - odvolací orgán každý jeden z argumentů, jímž kontrolovaný podporuje svůj návrh, vypořádal k příslušné části kontrolního protokolu jako samostatnou námitku. Jako poslední námitku pak odvolací orgán vypořádal návrh kontrolovaného ve vztahu ke konečným závěrům v rámci kontrolního protokolu.

Před vypořádáním konkrétních námitek má odvolací orgán za vhodné připomenout, že § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. vymezuje správce osobních údajů tak, že se jím rozumí každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování osobních údajů a odpovídá za něj. Zpracováním osobních údajů může správce dle § 4 písm. k) uvedeného zákona zmocnit nebo pověřit zpracovatele osobních údajů, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. S ohledem na vymezení správce a zpracovatele je zřejmé, že pro určení správce osobních údajů není rozhodující, zda tato osoba zpracování osobních údajů provádí sama, anebo zda pověří částí anebo celým zpracováním zpracovatele.

Dále je s ohledem na povahu vztahu správce a zpracovatele osobních údajů zřejmé, že ani v případě, kdy správce se zpracováványmi údaji nepřichází přímo do styku, nezbavuje jej tato skutečnost jeho postavení a zejména pak odpovědnosti za řádné plnění povinností stanovených zákonem č. 101/2000 Sb. Postavení správce osobních údajů je v tomto případě zachováno, jestliže má daný subjekt možnost učinit rozhodnutí, že s údaji do styku přicházet bude, tj. rozhodnutí, na jehož základě vzniká zpracovateli povinnost údaje správci předat či zpřístupnit.

Dále má odvolací orgán za vhodné obecně se vyjádřit k základním a v argumentaci kontrolovaného se opakujícím otázkám, stejně tak jako k metodice posuzování zpracování osobních údajů ve vztahu k zákonu č. 101/2000 Sb., zejména co se plnění jednotlivých povinností správce týče.

Ohledně argumentace kontrolovaného povahou registrace – odvoláváním se na to, že má povahu individuálního správního aktu, kterým je ÚOOÚ nadále ve své činnosti vázán – odvolací orgán uvádí, že kontrolovaný se ohledně povahy registrační povinnosti, resp. zaregistrování oznámeného zpracování osobních údajů mylí. Zaregistrování zasláného oznámení dle § 16 zákona č. 101/2000 Sb. je správním aktem, jenž má ze správně teoretického hlediska povahu mlčení správního orgánu. Tento akt správního orgánu nezakládá subjektivní právo kontrolovanému zpracovávat osobní údaje. Je nicméně třeba připustit, že jestliže jsou v rámci registračního procesu sděleny ÚOOÚ pravdivě všechny relevantní skutečnosti a tento po řádném posouzení věci zpracování osobních údajů zaregistruje, nemělo by s odkazem na právní jistotu správce docházet k rozporům v otázce přípustnosti takového zpracování ze strany kontrolujícího v rámci případné budoucí kontroly – tuto skutečnost mimo jiné konstatoval odvolací orgán již ve svém prvním rozhodnutí zn. INSP2-3973/07-92 ze dne 26. června 2009 k původnímu kontrolnímu

protokolu týkajícího se této věci, tj. kontrolního protokolu zn. INSP2-3973/07-78 ze dne 31. března 2009. V rámci tohoto rozhodnutí odvolací orgán uvedl, že o legálnosti, resp. legitimitě rozhodnutí kontrolovaného vytvořit a provozovat systém tohoto typu, za jím vymezeným účelem, který byl uveden již v rámci jeho oznámení o zpracování osobních údajů ze dne 14. března 2007 (vedeném pod zn. REG-1865/07), není sporu. V této souvislosti odvolací orgán dodává, že jeho právní názor vyjádřený v uvedeném rozhodnutí je pro kontrolujícího závazný.

K metodice hodnocení zpracování osobních údajů ve vztahu k zákonu č. 101/2000 Sb. pak odvolací orgán poznamenává, že pro případ, kdy je zpracováním osobních údajů sledován účel sestávající se z několika dílčích účelů, je třeba provést posouzení věci z hlediska § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. a všech ostatních povinností správce ve vztahu ke každému jednomu z dílčích účelů a stejně tak následně na základě učiněných závěrů k účelu jako celku. Je-li tedy učiněn závěr, že k dílčí části vymezeného účelu není určitý údaj nutný, lze konstatovat porušení zákona č. 101/2000 Sb. teprve tehdy, není-li nutný ani pro zbytek činností zahrnutých pod tento souhrnný účel. Dílčí kontrolní závěry tak mohou odrážet hodnocení zpracování osobních údajů pro jednotlivé dílčí účely, současně je však nezbytné provést souhrnné vyhodnocení a teprve na jeho základě konstatovat soulad či nesoulad kontrolovaného zpracování osobních údajů se zákonem.

Po posouzení jednotlivých námitek pak dospěl odvolací orgán k závěru uvedenému ve výroku tohoto rozhodnutí, přičemž se řídil následujícími úvahami.

Prvá námitka kontrolovaného se vztahuje k procesní stránce (zákonnosti) provedené kontroly. Argumentace kontrolovaného ve vztahu k této námitce je obsažena v části I. námitek, odst. 7, bod (i).

Kontrolovaný namítá, že kontrolní protokol a závěry v něm obsažené jsou nezákonné, neboť kontrolující překročil kompetence a meze jeho rozhodování stanovené zákonem – dle jeho mínění mu nepřísluší zpochybňovat rozhodnutí kontrolovaného vytvořit a provozovat systém PCKS tak, jak jej nastavil, a v jeho rámci garantovat identitu držitelů karet Opencard. Kontrolující se v rámci kontroly měl dle kontrolovaného zabývat výlučně tím, zda kontrolovaný plní své zákonné povinnosti. Svým postupem měl dle kontrolovaného kontrolující porušit ústavní zásady i zásady správního řízení.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného odvolací orgán uvádí, že neshledal, že by kontrolující vybočil z kompetenčních mezí nastavených právními předpisy. Obecně platí, že posouzení legality i legitimacy zjištěného účelu zpracování osobních údajů je součástí aplikace § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., tzn. je plně v kompetenci ÚOOÚ. V daném případě kontrolující obecně nezpochybňuje možnost kontrolovaného rozhodnout se pro předmětné zpracování osobních údajů jako takové.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Druhá námitka kontrolovaného se vztahuje k procesní stránce (zákonosti) provedené kontroly. Argumentace kontrolovaného ve vztahu k této námitce je obsažena v části I. námitek, odst. 7, bod (ii) a části II. námitek, odst. 11.

Kontrolovaný namítá nezákonnost kontroly, která dle jeho mínění spočívá v tom, že kontrolující nerespektoval rozhodnutí předsedy ÚOOÚ o námitkách, jímž došlo ke zrušení předchozího kontrolního protokolu. Kontrolovaný se odvolává na to, že v rámci předmětného rozhodnutí bylo konstatováno, že rozhodnutí o vytvoření systému PCKS (ve zjištěné podobě) je nutno považovat za legální a legitimní, a tedy že již samotné východisko zrušeného kontrolního protokolu, dle kterého v rámci PCKS nelze osobní údaje zpracovávat (poté co je žadateli vydána karta), je nesprávné. Kontrolující pak dle kontrolovaného pouze účelově přeformuloval své závěry a na místo stanoveného účelu napadl rozsah zpracovávaných osobních údajů, nicméně s fakticky stejným závěrem a to, že rozhodnutí kontrolovaného o zřízení a provozu celého systému není legální, resp. legitimní, jelikož zde dochází ke zpracování osobních údajů v rozsahu větším než nezbytném k dosažení sledovaného účelu.

Odvolací orgán ve vztahu k této námitce kontrolovaného uvádí, že kontrolující v kontrolním protokole přímo neuvedl, že by samotné vytvoření systému PCKS bylo nelegální či nelegitimní. Přestože v důsledku dílčích závěrů o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. – z nichž vyplývá, že za nadbytečné jsou považovány veškeré osobní údaje zpracovávané po vydání karty žadateli – kontrolující fakticky dochází ke stejnému závěru jako v předchozím kontrolním protokole.

Odvolací orgán je toho názoru, že z procesního hlediska nelze postup kontrolujícího označit za odporující procesním předpisům upravujícím kontrolu. Dle názoru odvolacího orgánu směřuje tato námitka fakticky k relevanci jednotlivých kontrolních závěrů, které jsou však předmětem dalších námitek kontrolovaného (zejména viz námitky č. 27 a následující).

Navíc dle odvolacího orgánu kontrolující nepostupoval v rozporu s předchozím rozhodnutím předsedy úřadu, ale naopak v souladu s ním pokračoval v kontrole, doplnil dokazování a vydal nový kontrolní protokol. Odvolací orgán poznamenává, že nesouhlasné stanovisko kontrolovaného s právním hodnocením kontrolujícího nemůže vést k závěru o nezákonnosti kontroly jako takové.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Třetí námitka kontrolovaného se vztahuje k procesní stránce (zákonosti) provedené kontroly. Argumentace kontrolovaného ve vztahu k této námitce je obsažena v části I. námitek, odst. 7, bod (iii).

Kontrolovaný namítá nezákonnost kontroly spočívající v tom, že učiněný kontrolní závěr (napadající dle jeho názoru samotné oprávnění zpracovávat osobní údaje zjištěným způsobem) je v rozporu s registrací PCKS, kterou u ÚOOÚ provedl. Dle kontrolovaného registrací ÚOOÚ posoudil jeho záměr jako legitimní. Kontrolující je tak dle jeho mínění povinen správný akt registrace respektovat a vycházet z něj. Opačný postup je dle kontrolovaného porušením zásady presumpce správnosti

správních aktů a povinnosti správních orgánů šetřit práva nabytá v dobré víře.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného se odvolací orgán v první řadě odvolává na to, co uvedl shora ohledně registrační povinnosti a její povahy. Pro úplnost pak dodává, že závěr kontrolovaného je správný pouze v té části, že registrace je správním aktem, nikoli však již v té části, že se jedná o individuální správní akt, tzn. o úkon správního orgánu, který by oznamovateli zakládal subjektivní právo zpracovávat osobní údaje jím oznámeným způsobem, resp. který by znemožňoval ÚOOÚ provést kontrolu a na jejím základě učinit závěry o souladu či nesouladu daného zpracování se zákonem č. 101/2000 Sb. V případě registrace má povahu (negativního) individuálního správního aktu pouze rozhodnutí ÚOOÚ podle § 17 zákona č. 101/2000 Sb. o tom, že se oznámené zpracování nepovoluje.

Kontrolující tedy nebyl registrací kontrolovaného vázán ve smyslu, jak uvádí kontrolovaný. S ohledem na princip právní jistoty sice je povinen ji respektovat, resp. vycházet z ní, nicméně na základě kontrolních zjištění je oprávněn učinit závěr, že předmětné zpracování požadavky zákona č. 101/2000 Sb. ve skutečnosti nespĺňuje. Uvedené vychází mimo jiné i z toho, že v případě registračního řízení podle § 16 zákona č. 101/2000 Sb. jsou informace, na jejichž základě ÚOOÚ posuzuje, zda je či není důvodné mít obavu, že by při oznámeném zpracování mohlo dojít k porušení zákona, značně omezené (ÚOOÚ v zásadě vychází pouze z toho, co oznamovatel sám uvede). Kdežto v případě kontroly je kontrolující povinen zjistit skutečný stav věci, z kterého následně při právním posouzení vychází.

Z uvedených důvodů tak odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Čtvrtá námitka kontrolovaného se vztahuje k procesní stránce (zákonnosti) provedené kontroly. Argumentace kontrolovaného ve vztahu k této námitce je obsažena v části I. námitek, odst. 7, bod (v).

Kontrolovaný namítá nezákonnost kontroly z důvodu procesních vad, když vychází ze závěru, že kontrolující porušil povinnost stanovenou § 12 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb. a § 3 správního řádu, tj. povinnost zjistit skutečný stav věci a kontrolní zjištění prokázat doklady. Kontrolující dle kontrolovaného nepochopil, popř. zamlčel, základní principy fungování PCKS, zjištěné skutečnosti vykládal tendenčně a zaujatě, ignoroval vyjádření kontrolovaného a nevezal v potaz existenci anonymní Opencard. Dle kontrolovaného jsou tak kontrolní zjištění v řadě případů nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného odvolací orgán uvádí, že v rámci kontroly byly shromážděny všechny nezbytné podklady, které jsou také v kontrolním protokole jasně specifikovány. K uvedenému argumentaci kontrolovaného odvolací orgán poznamenává, že ji nepovažuje v tomto směru za relevantní, jelikož kontrolovaný neuvádí, jaká konkrétní tvrzení či jaké konkrétní závěry nejsou podloženy, anebo které konkrétní skutečnost nebyly podloženy či je kontrolující zamlčel.

Odvolací orgán dále konstatuje, že kontrolní protokol jako takový není rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu a nemusí tak splňovat náležitosti odůvodnění dle § 68 odst. 3 stejného zákona (tj. vypořádání námitek kontrolovaného). Kontrolní protokol ve smyslu zákona č. 552/1991 Sb. a zákona č. 101/2000 Sb. je správním aktem

deklaratorní povahy objektivně popisujícím zjištěný stav s tím, že v jeho rámci připojuje kontrolující své právní hodnocení zjištěných skutečností.

K argumentaci kontrolovaného, že kontrolující nezohlednil existenci anonymní karty, odvolací orgán nad uvedené podotýká, že kontrolující v souvislosti s anonymní kartou konstatoval, že její vydávání není předmětem kontroly - jak popis zjištěného stavu, tak i závěry se týkají tedy výhradně osobní karty, což však neznamená, že kontrolující nevedl v patrnosti, že zde jako alternativní prostředek k využívání určitých služeb anonymní karta existuje. Z hlediska předmětu kontroly a působnosti zákona č. 101/2000 Sb. však vyhodnotil tento fakt jako nepodstatný, s čímž se odvolací orgán plně ztotožňuje.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce nevyhověl.

Pátá námitka kontrolovaného se vztahuje k procesní stránce (zákonnosti) provedené kontroly. Argumentace kontrolovaného ve vztahu k této námitce je obsažena v části I. námitek, odst. 7, bod (viii).

Kontrolovaný namítá nezákonnost kontroly z důvodu procesních vad. Kontrolovaný konkrétně namítá, že závěry kontroly jsou zmatečné, nelogické a vnitřně rozporné, jelikož dle jeho mínění není možné zjistit, které informace a zjištění vzal kontrolující za základ svých závěrů, resp. jakými úvahami se při hodnocení podkladů řídil.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného odvolací orgán uvádí, že kontrolní protokol obsahuje výčet podkladů, z nichž vychází popis zjištěného stavu a následně i kontrolní závěry. Co se týče myšlenkových postupů a úvah kontrolujícího, odkazuje se odvolací orgán na výše uvedené, tedy že ne všechny části kontrolního protokolu podléhají povinnosti dle § 68 odst. 3 správního řádu. Nicméně i přes to, že kontrolní protokol nemusí mít nutně všechny náležitosti rozhodnutí – zejména ve smyslu struktury odůvodnění – má odvolací orgán za to, že závěry a argumenty kontrolujícího nejsou zmatečné, či vnitřně rozporné.

Dále odvolací orgán poznamenává, že relevance a správnost jednotlivých závěrů není procesní otázkou a je předmětem jiných námitek kontrolovaného.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce nevyhověl.

Šestá námitka kontrolovaného se vztahuje k procesní stránce (zákonnosti) provedené kontroly. Argumentace kontrolovaného ve vztahu k této námitce je obsažena v části I. námitek, odst. 7, bod (ix).

Kontrolovaný namítá nezákonnost kontroly jako celku, jelikož má za to, že byl zkrácen na svých procesních právech v průběhu kontroly tím, že kontrolující nevyhověl jeho žádosti o změnu termínu konání místního šetření nařízeného na 21. října 2009. Kontrolující tak dle názoru kontrolovaného porušil svou povinnost šetřit jeho práva a umožnit mu realizovat své právo na poskytnutí právní pomoci.

K této námitce kontrolovaného odvolací orgán poznamenává, že se v daném případě jednalo již o náhradní termín místního šetření, který byl stanoven právě na základě žádosti právního zástupce kontrolovaného, který ve své žádosti ze dne 6. října 2009

uvedl, že žádá o termín místního šetření v týdnu od 19. do 23. října 2009. Termín místního šetření byl právě s ohledem na tuto žádost stanoven na 21. října 2009. Následně zaslal právní zástupce kontrolovaného omluvu i k tomuto termínu s tím, že v ten samý den a hodinu má nařizeno soudní jednání u Krajského soudu v Českých Budějovicích.

S odkazem na § 115 odst. 2 občanského soudního řádu odvolací orgán uvádí, že v občanském soudním řízení (kterým předmětné soudní řízení dle spisové značky bylo) se účastníci řízení předvolávají k jednání zpravidla 10 dní před jeho konáním. Dle odvolacího orgánu je tedy možné, že v době podání žádosti o změnu termínu konání místního šetření právní zástupce kontrolovaného o soudním jednání vědět nemusel. Nicméně se v jednom nebo v druhém případě mohl nechat zastoupit koncipientem, resp. jiným advokátem advokátní kanceláře, což následně také učinil. Z tohoto důvodu nepovažuje odvolací orgán tvrzení kontrolovaného, že provedením místního šetření bez osobní přítomnosti konkrétního právního zástupce došlo k zásahu do jeho procesních práv, za relevantní.

V této souvislosti má odvolací orgán za vhodné dodat, že účelem místního šetření je získání dalších poznatků a podkladů, nikoli jejich hodnocení. Přítomnost právního zástupce je tak pro kontrolovaného podstatná především z toho důvodu, aby nedošlo k nezákonnému postupu kontrolujícího. Kontrolovaný ovšem nezákonnost postupu kontrolujícího (a z toho vyplývající nezákonnost zde získaných podkladů) nenamítá.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Sedmá námitka kontrolovaného se vztahuje k procesní stránce (zákonnosti) provedené kontroly. Argumentace kontrolovaného ve vztahu k této námitce je obsažena v části I. námitek, odst. 7, bod (iv), (vi), (vii) a (x).

Kontrolovaný namítá nezákonnost kontroly jako celku, kterou dle jeho mínění zakládá skutečnost, že kontrolující při svém postupu ve věci porušil zásadu hospodárnosti a rychlosti řízení a s tím i povinnost šetřit práva kontrolovaného. Délka kontroly je dle kontrolovaného jednoznačně přičitatelná kontrolujícímu, který bezdůvodně a v rozporu s rozhodnutím předsedy ÚOOÚ o námitkách a registraci PCKS provedenou ÚOOÚ napadá samotnou legalitu PCKS.

Odvolací orgán ve vztahu k této námitce kontrolovaného s ohledem na obsah spisového materiálu konstatuje, že neshledal zásadní průtahy či pasivitu na straně kontrolujícího. Naopak délka kontroly byla zjevně ovlivněna i jednáním kontrolovaného, resp. jeho právního zástupce, kdy v průběhu kontroly nebyly včas poskytovány vyžádané podklady, bylo opakovaně žádáno o přeložení nařízených úkonů a oddalováno převzetí kontrolního protokolu. Na délku kontroly mělo vliv i rozhodnutí předsedy o zrušení předchozího kontrolního protokolu, což je však důsledek uplatnění opravného prostředku kontrolovaným.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Další námitky (č. 8 až 26) kontrolovaného směřují proti části VII. A. kontrolního protokolu, tedy zejména proti zjištěnému skutkovému stavu.

Osmá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně účelu zpracování uvedenému na str. 5 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného ve vztahu k této námitce je obsažena v části VII. námitek, odst. 77, bod (i) kontrolovaného s tím, že související argumentace kontrolovaného byla uvedena v část IV. námitek, odst. 35.

Kontrolovaný nesouhlasí se závěrem kontrolujícího (resp. s tvrzením, z něhož tento závěr dovozuje), že systém PCKS má primárně sloužit do něj zapojeným provozovatelům kartových aplikací. Systém PCKS je dle kontrolovaného navržen tak, aby sloužil držitelům karet Opencard, přičemž účelem vydání karty je zpřístupnit jim služby poskytované provozovateli zapojenými do systému PCKS s využitím jediného autorizačního prostředku. Kontrolující tak dle kontrolovaného zásadním způsobem dezinterpretuje účel vydání karty.

Konkrétně pak kontrolovaný navrhuje na str. 5 v odst. 1 kontrolního protokolu slova „čipová karta Opencard je vydávána za účelem provozu jednotlivých kartových aplikací“ nahradit slovy „čipová karta Opencard je vydávána za účelem umožnění přístupu jejích držitelů ke službám poskytovaným subjekty zapojenými do systému PCKS s využitím jediného autorizačního prostředku“.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného odvolací orgán uvádí, že příslušná část kontrolního protokolu představuje popis zjištěného skutkového stavu ze strany kontrolujícího a nikoli jeho hodnocení. Dle odvolacího orgánu je formulace příslušné části kontrolního protokolu jednoznačná, přestože lze dospět k závěru, že se jedná o zjednodušené konstatování. Dle odvolacího orgánu tvrzení kontrolujícího není v rozporu s názorem kontrolovaného, resp. nelze z něj dovozovat takový závěr, jaký uvádí kontrolovaný.

Dále má odvolací orgán za vhodné připomenout, že shodně jako kontrolující se v tomto směru vyjádřil i kontrolovaný ve svém oznámení o zpracování osobních údajů dle § 16 zákona č. 101/2000 Sb., na nějž se v jiných částech svého podání odvolává.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce nevyhověl.

Devátá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně účelu zpracování uvedeného na str. 5 kontrolního protokolu. Konkrétně se jedná o námitku uvedenou v části VII. námitek, odst. 77, bod (ii), s níž souvisejí argumenty kontrolovaného uvedené v části IV. námitek, odst. 35. Argumentace kontrolovaného je pak v tomto bodě shodná s tím, co bylo uvedeno u předchozí námitky.

Kontrolovaný konkrétně navrhuje na str. 5 v odst. 1 kontrolního protokolu slova „v současné době je Opencard využívána k provozování aplikací“ nahradit slovy „v současné době Opencard umožňuje přístup ke službám zpřístupněným kartovými aplikacemi“.

S odkazem na svou argumentaci vedenou ve vztahu k předchozí námitce a za současného konstatování, že provedení kontrolovaným navržené změny by mělo na obsah kontrolního protokolu důsledek ryze formální, tzn. nedošlo by ke změně významu tvrzení kontrolujícího, neshledal odvolací orgán důvod pro kontrolovaným

navrženou změnu.

V této souvislosti odvolací orgán připomíná, že účelem řízení o námitkách proti kontrolnímu protokolu není upravit kontrolní protokol do podoby, která by odpovídala představám kontrolovaného. Jeho účelem je odstranit případné vady kontrolního protokolu, tzn. nedostatky jednak v popisu skutkových zjištění a jednak v právním hodnocení zjištěného stavu. V případě, že kontrolovaným navrhovaná změna nemění obsahově význam tvrzení kontrolujícího anebo právní hodnocení, není v žádném případě důvod pro její provedení.

S ohledem na uvedené odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Desátá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně rozsahu osobních údajů shromažďovaných nad rámec žádosti o vydání karty, resp. v souvislosti s provozem jedné z dílčích aplikací navázaných na PCKS – Kartové aplikace Parkování (dále jen „KAP“). Kontrolovaný konkrétně napadá tvrzení kontrolujícího uvedené na str. 6 kontrolního protokolu. Jedná se o námitku uvedenou v části VII. námitek, odst. 77, bod (iii) s tím, že související argumenty kontrolovaný uvedl v části IV. námitek, odst. 37.

Kontrolovaný s odkazem na registraci PCKS namítá, že uvedené údaje nezpracovává jako garant systému PCKS, ale jako provozovatel KAP. Údaje pak dle svého mínění zpracovává v mezích zmíněné registrace, a to jen ve vztahu ke kartám, u nichž došlo k aktivaci KAP, byly nabity parkovacím kupónem, a u kterých uživatel požádal o vypořádání zůstatku.

K tomuto kontrolovaný dodává, že kontrolující obecně směšuje postavení kontrolovaného jakožto provozovatele KAP a garanta PCKS, což způsobuje nesprávnost jeho závěrů.

Kontrolovaný konkrétně navrhuje na str. 6 v odst. 2 kontrolního protokolu slova „informaci o žádosti vypořádání parkovacích kupónů v rozsahu datum podání a vyřízení žádosti, důvod vypořádání. Žadatel o vypořádání prostřednictvím zaškrťovacích políček označuje v žádosti vypořádání parkovacích kupónů v hotovosti nebo převodem na účet. V případě označení zaškrťovacího políčka převodem na účet, uvádí číslo bankovního účtu“ bez náhrady vypustit.

Ve vztahu k postavení kontrolovaného ohledně provozování KAP a současně PCKS odvolací orgán s odkazem na „Podmínky využívání kartové aplikace Parkování“ (dále jen „Podmínky KAP“) a „Podmínky pro vydávání a využívání karty Opencard,“ (dále jen „Podmínky“) konstatuje, že správcem aplikace KAP je kontrolovaný, přičemž zpracovatelem je společnost Haguess, a.s., a to na základě smlouvy o zpracování osobních údajů ze dne 31. července 2008. (viz bod 1.13 Podmínek KAP a bod 1.15. a bod 1.1.4. Podmínek).

Postavení kontrolovaného jako správce PCKS a správce KAP je tak nutno rozlišovat. Oddělené vedení databází konstatuje i kontrolující v protokole z místního šetření, které proběhlo dne 21. října 2009 (protokol byl pořízen dne 23. října 2009).

Napadené tvrzení kontrolujícího je tedy nepřesné v tom, že kontrolovaný uvedené údaje nezpracovává nad rámec žádosti o vydání karty, tj. v pozici správce PCKS, ale jako správce KAP.

S ohledem na uvedené odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl tak, že se v rámci příslušného tvrzení kontrolujícího doplňují za účelem jasnějšího rozlišení pozice kontrolovaného slova „a dále, jako správce KAP,“.

Příslušná část kontrolního protokolu na str. 6 v odst. 2 tak zní „Nad rámec osobních údajů shromažďovaných prostřednictvím Žádosti, shromažďuje HMP osobní údaje:...

- a dále, jako správce KAP, informaci o žádosti vypořádání parkovacích kupónů v rozsahu datum podání a vyřízení žádosti, důvod vypořádání. Žadatel o vypořádání prostřednictvím zaškrťovacích políček označuje v žádosti vypořádání parkovacích kupónů v hotovosti nebo převodem na účet. V případě označení zaškrťovacího políčka převodem na účet, uvádí číslo bankovního účtu“.

Jedenáctá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně jedné z dílčích aplikací navázaných na PCKS (KAP). Kontrolovaný napadá tvrzení kontrolujícího uvedené na str. 6 kontrolního protokolu. Námitka kontrolovaného je konkrétně uvedena v části VII. námitek, odst. 77, bod (iv) s tím, že příslušná argumentace kontrolovaného je uvedena v části IV. námitek, odst. 37.

Kontrolovaný opětovně argumentuje tím, že je třeba zásadně rozlišovat mezi jeho postavením jako správce PCKS a jako správce KAP. Kontrolovaný namítá, že v rámci zpracování za účelem zajištění životního cyklu karty, kdy vystupuje v roli správce PCKS, údaje o vypořádání parkovacích kupónů nezpracovává.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 6 v odst. 5 kontrolního protokolu slova „vypořádání parkovacích kupónů“ bez náhrady vypustit.

K této námitce kontrolovaného odvolací orgán poznamenává, že kontrolní protokol v této své části neuvádí v jaké pozici/postavení kontrolovaný údaj o vypořádání parkovacích kupónů zpracovává. Kontrolní protokol pouze konstatuje, že tak činí – neříká však, že v roli správce PCKS. Interpretace podaná kontrolovaným z napadeného tvrzení nevyplývá.

Odvolací orgán pak s odkazem na shora uvedené a dále pak zejména na spisový materiál konstatuje, že příslušné tvrzení kontrolujícího je pravdivé a není tak důvod provést navrhovanou změnu.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Dvanáctá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně jedinečnosti personal identification code (dále jen „PIC“) na str. 6 kontrolního protokolu. Předmětná námitka kontrolovaného je uvedena v části VII. námitek, odst. 77, bod (v) s tím, že související argumentace kontrolovaného je uvedena v části IV. námitek, odst. 38.

Kontrolovaný namítá, že PIC není jedinečný a slouží pouze jako jeden z více

bezpečnostních prvků při telefonické blokaci či odblokování karty. Více držitelů karty tak může mít, resp. má shodný PIC. Dle kontrolovaného tedy PIC sám o sobě neumožňuje identifikovat konkrétní osobu jako držitele karty.

Kontrolovaný konkrétně navrhuje na str. 6 v odst. 6 kontrolního protokolu slova „v případě blokace Opencard prostřednictvím zákaznické telefonní linky se držitel Opencard identifikuje svým jménem a příjmením, popř. je obsluhou dotázán na některé hodnoty data narození a dále na vybrané znaky osobního identifikačního kódu“ doplnit o slova „který není jedinečný“.

Odvolací orgán k námitce kontrolovaného v první řadě uvádí, že v předmětné pasáži kontrolního protokolu je popsán postup při telefonické blokaci karty, při vytváření PIC a jeho předávání uživateli karty. Charakter PIC (tj. zda je či není tento údaj jedinečný) zde není posuzován.

K nejedinečnosti PIC se vyjadřuje kontrolovaný i ve svém vyjádření ze dne 5. ledna 2010, které zaslal k protokolu z místního šetření ze dne 23. října 2009 (místní šetření proběhlo dne 21. října 2009). Opačný závěr přitom nelze na základě podkladů učinit, resp. ověření tohoto tvrzení kontrolovaného nebylo v rámci kontroly provedeno. Vzhledem k tomu, že charakter PIC nebyl kontrolou zjišťován, nelze kontrolní protokol v tomto směru doplnit (pouze na základě tvrzení kontrolovaného nelze prohlásit, že kontrolou bylo zjištěno, že PIC je či není jedinečný).

Odvolací orgán nicméně považuje za podstatné dodat, že s ohledem na jedinečný charakter čísla karty, který kontrolovaný nepopírá, je však jakoukoli kombinaci údajů spojenou s číslem karty nutno považovat také za jedinečnou (tj. bez ohledu na to, zda samotný PIC je či není jedinečný).

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Třináctá námitka kontrolovaného se vztahuje k popisu obsahu dokumentu kontrolovaného „Souhlas se zpracováním osobních údajů a poskytnutí informací a poučení o právech subjektu údajů“ (dále jen „Souhlas“), v němž stanoví účel zpracování, na str. 7 kontrolního protokolu. Předmětná námitka kontrolovaného je uvedena v části VII. námitek, odst. 77, bod (vi) s tím, že související argumentaci kontrolovaný uvádí v části IV. námitek, odst. 39.

Kontrolovaný namítá, že citace uvedená v kontrolním protokole neodpovídá originálnímu textu v Souhlasu. Kontrolující dle kontrolovaného konkrétně v citaci neuvedl, že příslušné osobní údaje jsou zpracovávány „za účelem stanoveným provozovatelem takové Kartové aplikace“ (viz odst. 2.2 bod (ii) Souhlasu). Za účelem uvedeným kontrolujícím v dané části kontrolního protokolu tedy kontrolovaný, jako garant systému PCKS, osobní údaje vůbec nezpracovává, neboť zpracování provádí provozovatel příslušné kartové aplikace v pozici správce. Kontrolní závěry jsou tak dle kontrolovaného zavádějící a neodpovídají skutkovému stavu.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 7 v odst. 5 kontrolního protokolu slova „Dále HMP zpracovává osobní údaje, pokud je určitá Kartová aplikace držitelem karty Opencard využívána nebo je na příslušné kartě Opencard vyhrazen datový prostor pro určitou Kartovou aplikaci, a to za účelem provozu Kartové aplikace a využívání

karty Opencard v jejím rámci, zajištění interakce mezi Kartovou aplikací a SKC a zajištění bezpečnosti a integrity Kartové aplikace, a dále za účelem využívání služeb, získávání zboží či obdržení jiných plnění zpřístupněných držiteli karty Opencard prostřednictvím Kartové aplikace (viz VII-39/c)" bez náhrady vypustit.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného odvolací orgán uvádí, že text uvedený v kontrolním protokole není doslovnou citací z dokumentu kontrolovaného (Souhlasu). Citace je typicky uvozena a ukončena značkou uvozovek, což napadená část kontrolního protokolu není – jedná se toliko o konstatování kontrolujícího, které vychází z dokumentu kontrolovaného. V daném kontextu pak není tvrzení uvedené kontrolujícím zavádějící a chybějící informace je zřejmá z jiných částí kontrolního protokolu. Napadená část kontrolního protokolu nesměřuje k závěru, který dovozuje kontrolovaný, tedy že by účel zpracování osobních údajů v rámci jednotlivých kartových aplikací stanovil kontrolovaný jakožto správce PCKS, a nikoli provozovatelé těchto aplikací.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Čtrnáctá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně účelů sledovaných kontrolovaným uvedeným v rámci jeho vyjádření, ze dne 10. října 2008, v průběhu kontroly na str. 7 kontrolního protokolu. Předmětná námitka kontrolovaného je uvedena v části VII. námitek, odst. 77, bod (vii) s tím, že související argumentaci kontrolovaný uvádí v části IV. námitek, odst. 40 a 41.

Kontrolovaný namítá, že tvrzení kontrolujícího představuje dezinterpretaci jeho dřívějšího vyjádření. Dle svého názoru tímto svým vyjádřením nestanovil další účely zpracování osobních údajů v rámci systému PCKS, nýbrž pouze odpovídal na otázku kontrolujícího, proč v rámci osobních údajů identifikujících držitele osobní karty zpracovává osobní údaj „adresa bydliště“. Za tímto účelem pak uvedl příkladný výčet situací, které zpracování tohoto osobního údaje vyžadují.

Kontrolující tak dle kontrolovaného staví své kontrolní závěry na odlišném účelu zpracování osobních údajů, který zásadním způsobem neodpovídá stanovenému a registrovanému účelu.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 7 v posledním odstavci kontrolního protokolu slova „v tomto vyjádření HMP sdělilo další účely zpracování osobních údajů. Tímto účelem je jednoznačná identifikace držitele Opencard k ochraně zájmů města pro případ uplatnění náhrady škody ze strany držitele Opencard, za účelem doručování listin prostřednictvím poštovních služeb, dále za účelem snadného a komfortního využívání Opencard jeho uživatelem v případě ztráty či odcizení karty. Dalším účelem zpracování osobních údajů byl deklarován zájem města na nastavení identifikátorů držitele karty v rámci systému PCKS, neboť vede k podstatnému zvýšení uživatelského komfortu pro držitele karet, a tedy i k úspěšnosti systému PCKS jako celku. HMP odůvodňuje zpracování osobních údajů dále tím, že potřeba uživatelské přívětivosti systému PCKS vzrůstá v případech, kdy jsou držiteli karet osoby staršího věku či z nižších sociálních vrstev. Město se nemůže zachovat vůči některé z těchto skupin držitelů karet diskriminačně a přijmout takové nastavení systému PCKS, které jim neumožní, popř. podstatně ztíží interakci s Městem či provozovateli kartových aplikací v rámci PCKS (viz VII.-16)" bez náhrady vypustit.

Odvolací orgán k této námitce kontrolovaného v první řadě připomíná, že povinnosti kontrolovaného jakožto správce osobních údajů je dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. stanovit (legální a legitimní) účel zpracování. Tuto povinnost kontrolovaný splnil zejména v rámci Souhlasu (viz bod 2.2). Shodný účel zpracování deklaroval kontrolovaný vůči ÚOOÚ i v rámci registrace.

Uvedené nicméně neznamena, že by v návaznosti na kontrolní zjištění nebylo ze strany kontrolujícího možné konstatovat, že skutečný účel zpracování je jiný, resp. že deklarovaný účel není úplný (nezahrnuje všechny sledované cíle). Takový závěr přitom lze učinit na základě jakéhokoli relevantního podkladu, tedy i vyjádření kontrolovaného v rámci kontroly.

Kontrolovaný svou námitkou pouze trvá na použití vlastní formulace, netvrdí, že by zpracováním nesledoval také cíle dovozené z jeho vyjádření (ochrana zájmů pro případ uplatnění náhrady škody, doručování listin a uživatelský komfort), kterých se ostatně na jiných místech podaných námitek dovolává.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Patnáctá námitka kontrolovaného se vztahuje k označení místnosti, kde jsou uchovávány písemné přihlášky (resp. žádosti o vystavení karty) na str. 8 kontrolního protokolu. Předmětná námitka kontrolovaného je uvedena v části VII. námitek, odst. 72, bod (viii) s tím, že související argumentaci kontrolovaného obsahuje část IV. námitek, odst. 42.

Kontrolovaný namítá, že místnost, kde jsou uchovávány formuláře žádostí poté, co jsou převedeny do databáze SKC, není „sklad“, nýbrž se jedná o „spisovnu“, tj. prostor, při jehož provozu jsou dodržována přísná technicko-organizační opatření, která v souladu s § 13 zákona č. 101/2000 Sb. brání neoprávněnému zpracování či jinému zneužití zpracovávaných osobních údajů.

V této souvislosti kontrolovaný dále uvádí, že se nejedná o přihlášky, ale žádosti o vydání karty.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje slovo „sklad“ na str. 8 v odst. 2 kontrolního protokolu nahradit pojmem „spisovna“.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného odvolací orgán uvádí, že označení předmětné místnosti v daném případě nehraje roli. Použití pojmu „sklad“ žádným způsobem nesměřuje k závěru, který dovozuje kontrolovaný ohledně absence opatření ve smyslu § 13 zákona č. 101/2000 Sb. Otázka zabezpečení osobních údajů není v kontrolním protokole na tomto a ani na jiném místě nijak posuzována.

Odvolací orgán pak opětovně připomíná, že v případě, že je navrhovaná změna pouze formálního charakteru, není důvodné návrhu kontrolovaného vyhovět. Současně odvolací orgán dodává, že i v případě, kdyby bylo dále posuzováno plnění povinnosti dle § 13 zákona č. 101/2000 Sb., bylo by rozhodující skutečné technicko-organizační zabezpečení předmětné místnosti a nikoli její formální označení.

K označení žádosti za přihlášku odvolací orgán uvádí, že z kontextu kontrolního protokolu je smysl tohoto pojmu zřejmý, přičemž použité označení nemá ani žádný vliv na kontrolní závěry.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Šestnáctá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně souhlasu subjektu údajů s předáním údajů provozovateli kartové aplikace na str. 9 kontrolního protokolu. Předmětná námitka kontrolovaného je uvedena v části VII. námitek, odst. 77, bod (ix) s tím, že související argumentaci kontrolovaného obsahuje část IV. námitek, odst. 45.

Kontrolovaný namítá, že souhlas držitele Opencard s předáním jeho osobních údajů konkrétnímu provozovateli kartové aplikace je udělen až okamžikem, kdy si držitel karty na základě svého rozhodnutí nechá pro tuto konkrétní kartovou aplikaci vyhradit na své kartě datový prostor nebo kdy začne příslušnou kartovou aplikaci využívat. Teprve tímto úkonem držitel karty udělí souhlas se zpracováním osobních údajů provozovateli této kartové aplikace k jím stanovenému účelu. Až na základě tohoto úkonu držitele karty kontrolovaný zahájí zpracování osobních údajů s cílem jejich předávání příslušnému provozovateli kartové aplikace. Popsaný způsob udělování souhlasu se zpracováním osobních údajů je pak dle kontrolovaného uveden v Souhlasu.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 9 v odst. 3 kontrolního protokolu slova „Souhlas udělený HMP ke zpracování osobních údajů, které se vztahují k využívání kartové aplikace, je vázán na podmínku, že žadatel konkrétní kartovou aplikaci bude využívat, resp. bude na čipu karty vyhrazen příslušný datový prostor. Současně dává žadatel souhlas, že jeho osobní údaje mohou být předávány příjemcům - provozovatelům kartových aplikací“ nahradit slovy „Souhlas udělený HMP ke zpracování osobních údajů, které se vztahují k využívání kartové aplikace, a k předání osobních údajů držitele karty Opencard příjemcům - provozovatelům kartových aplikací je vázán na podmínku, že žadatel konkrétní kartovou aplikaci bude využívat, resp. bude na čipu karty vyhrazen příslušný datový prostor.“

Ve vztahu k předmětné části kontrolního protokolu odvolací orgán uvádí, že námitkou napadený text vychází ze znění dokumentů Souhlas.a Podmínky. K tomuto má pak odvolací orgán za vhodné připomenout, že v této části kontrolní protokol nehodnotí, zda se jedná o platný souhlas se zpracováním osobních údajů či nikoli.

Nelze zpochybnit, že subjekt údajů v okamžiku podpisu Souhlasu činí platný právní úkon ve smyslu § 34 an. zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). S ohledem na absenci všech podmínek uvedených v § 5 odst. 4 (zejména určení správce a účelu) však v okamžiku podpisu nelze tento právní úkon považovat za souhlas se zpracováním osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. – tím se stane až za splnění (odkládací) podmínky, tj. poté, co se subjekt údajů seznámí se zapojením dalšího provozovatele kartové aplikace do PCKS a nechá si pro služby, které tento provozovatel poskytuje, vyhradit na své kartě datový prostor, resp. započne využívat jeho služby. Teprve tímto okamžikem dojde k naplnění všech požadavků dle

§ 4 písm. n), ale i § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. a kontrolovaný je oprávněn osobní údaje předat.

Ačkoli by bylo přesnější uvést, že žadatel dává souhlas s předáním osobních údajů příjemcům za splnění výše uvedených podmínek, tvrzení v kontrolním protokole není chybné, neboť je popisem skutkového stavu, který vychází z kontrolních zjištění, nikoli jeho hodnocením. Dopad předmětného tvrzení do závěrů kontrolního protokolu je pak předmětem samostatné námitky.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Sedmnáctá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně následků odvolání souhlasu subjektu údajů na str. 9 kontrolního protokolu. Předmětná námitka kontrolovaného je uvedena v části VII. námitek, odst. 77, bod (x) s tím, že související argumentaci kontrolovaného obsahuje část IV. námitek, odst. 46.

Kontrolovaný uvádí, že pokud držitel karty odvolá svůj souhlas se zpracováním osobních údajů, učiní tak formou podání žádosti o zrušení karty. To však dle kontrolovaného neznámá, že by nemohl získat přístup ke službám poskytovaným v rámci PCKS. Dle kontrolovaného má možnost využívat za tímto účelem anonymní kartu, u které nedochází k žádnému zpracování osobních údajů.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 9 v odst. 7 kontrolního protokolu vypustit slovo „nebo“ z věty „a využívání služeb zpřístupněných držiteli karty Opencard prostřednictvím jednotlivých kartových aplikací *nebo* pro které byl na kartě Opencard vyhrazen datový prostor“ a bez náhrady vypustit část věty „a žadatel, resp. držitel Opencard nebude moci využívat prostřednictvím Opencard žádnou ze služeb poskytovaných v rámci PCKS“.

Odvolací orgán konstatuje, že námitka kontrolovaného vychází z nepochopení, popř. odmítnutí akceptovat, že anonymní karta Opencard není předmětem kontroly - což je v kontrolním protokole výslovně uvedeno. Odvolací orgán v této souvislosti opětovně zdůrazňuje, že tam, kde je v protokole použit termín karta Opencard, je myšlena karta osobní.

S ohledem na to, že kartou Opencard je myšlena v kontrolním protokole vždy karta osobní, je smysl i závěr napadené části kontrolního protokolu z obsahového hlediska shodný s novou dikcí navrhovanou kontrolovaným (pokud držitel odvolá souhlas k účelům, které definuje kontrolovaný, pak je jeho – osobní – karta zrušena a nadále nelze jejím prostřednictvím využívat služby poskytované jednotlivými provozovateli). V kontrolním protokole se netvrdí, že (některé) služby nelze využívat jinak, např. na základě anonymní Opencard nebo i bez karty, jak dovozuje kontrolovaný.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Osmnáctá námitka kontrolovaného se vztahuje k závěrům kontrolujícího ohledně plnění informační povinnosti z jeho strany prostřednictvím „Provozních podmínek on-line služeb webového portálu“ na str. 10 kontrolního protokolu. Předmětná

námítka kontrolovaného je uvedena v části VII. námitek, odst. 72, bod (xi) s tím, že argumentaci k ní kontrolovaný uvádí v části IV. námitek, odst. 47.

Kontrolovaný namítá, že plní informační povinnost v rámci jediného dokumentu – Souhlasu. Ohledně některých detailnějších informací (zejména ve vztahu k fungování PCKS) tento dokument pak dle kontrolovaného odkazuje na „Informaci o zpracování osobních údajů“, která je dostupná na webu Opencard a na kontaktních místech Opencard. Kontrolovaný namítá, že prostřednictvím „Podmínek on-line služeb“ neplní zákonnou informační povinnost podle zákona č. 101/2000 Sb., ale pouze upozorňuje na skutečnost, že v rámci PCKS dochází ke zpracování osobních údajů. Informace uvedené v „Provozních podmínkách on-line služeb“ se navíc vztahují výhradně k využívání kartové aplikace „Vím, jak řídím“.

Kontrolovaný konkrétně navrhuje na str. 10 v odst. 1 (v části VII. námitek chybně uvádí str. 9) kontrolního protokolu slova „a Provozní podmínky on-line služeb portálu HMP (viz VII.-39/v).“ bez náhrady vypustit.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného odvolací orgán konstatuje, že „Provozní podmínky pro používání on-line služeb“ se dle jejich znění vztahují mimo jiné i k používání internetové stránky kontrolovaného na webové adrese www.praha.eu. Bod 2.5. „Provozních podmínek pro používání on-line služeb“ pak konkrétně uvádí, že „některé funkce portálu mohou být dostupné též s využitím osobní karty Opencard vydané pro konkrétního držitele; v takovém případě je tato informace uvedena u příslušné funkce portálu.“

Z uvedeného je zřejmé, že zmíněné „Provozní podmínky pro používání on-line služeb“ nejsou primárně určeny k plnění informační povinnosti při zpracování osobních údajů v rámci PCKS, nicméně i z tohoto dokumentu vyplývají některé informace, které se k používání karty – a tedy i ke zpracování osobních údajů – vztahují. Kontrolovaný ostatně sám ukládá držitelům karet povinnost pravidelně web navštěvovat a zjišťovat aktuální informace o zpracování osobních údajů v souvislosti s kartou Opencard.

Odvolací orgán má za vhodné zdůraznit, že kontrolující netvrdí, že by „Provozní podmínky on-line služeb“ byly přímo určeny k informování o zpracování osobních údajů, resp. byly výlučným prostředkem jejího plnění. Kontrolní protokol v této své části popisuje skutečně zjištěný stav, tj. uvádí veškeré relevantní zdroje informací, přičemž není možné přistoupit na argumentaci kontrolovaného, že informační povinnost je plněna výhradně prostřednictvím dokumentů, které označil v námitkách.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Devatenáctá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně povinnosti předkládat potvrzení v případě, že držitel karty Opencard požaduje slevu na jízdném v MHD na str. 10 kontrolního protokolu. Konkrétně se jedná o námitku kontrolovaného uvedenou v části VII. námitek, odst. 72, bod (xii) s tím, že argumentaci vztahující se k této námitce kontrolovaný uvádí v části IV. námitek, odst. 49.

Kontrolovaný ve vztahu k napadené části kontrolního protokolu namítá, že držitel

karty Opencard zmíněné potvrzení obsluze prodejního místa Dopravního podniku hl. m. Prahy, akciové společnost (dále jen také jako „DPP“ nebo „DPHMP“), předkládá pouze v případě, že uplatňuje nárok na slevu na základě jiného důvodu než na základě svého věku. V případě slevy na základě věku se DPP spoléhá na garanci kontrolovaného a jako zaručený bere údaj nahraný na kartě Opencard.

Kontrolovaný konkrétně navrhuje na str. 10 v odst. 5 kontrolního protokolu slova „při nákupu elektronického jízdního dokladu předkládá držitel Opencard obsluze prodejního místa DPP potvrzení, v případě že prokazuje nárok na slevu“ doplnit slovy „na základě jiného důvodu než na základě svého věku“.

Odvolací orgán k námitce kontrolovaného uvádí, že z informačního materiálu „Žákovské jízdné v PID“ ve znění ke dni 1. července 2010, z „Potvrzení o studiu pro účely PID pro rok 2010/2011“ a dále z dokumentu „Tarif PID“ je zřejmé, že jestliže chce cestující uplatnit slevu pouze na základě svého věku, je dostačující k prokázání této skutečnosti (věku na nějž se vztahuje sleva) osobní karta Opencard. Z kontrolních zjištění přitom nelze dovodit opačný závěr.

Napadené tvrzení tedy není přesné a navrhovaná změna je důvodná. Odvolací orgán nicméně podotýká, že činnost DPP nebyla předmětem kontroly, tzn. napadené tvrzení nemá z hlediska předmětu kontroly zásadní význam.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl tak, jak navrhoval kontrolovaný.

Dvacátá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně zpracování identifikačních osobních údajů v rámci aplikace KAP na str. 10 a 11 kontrolního protokolu. Konkrétně se jedná o námitku kontrolovaného uvedenou v části VII. námitek, odst. 77, bod (xiii) s tím, že příslušnou argumentaci podporující návrh kontrolovaného kontrolovaný uvádí v části IV. námitek, odst. 51.

Kontrolovaný namítá, že jako správce KAP nezpracovává identifikační osobní údaje každého uživatele této aplikace, ale pouze těch uživatelů, kteří podají žádost o vypořádání parkovacích kupónů, které byly nahrány na jejich kartě, a to mimo jiné za účelem ověření, že žadatel je oprávněným držitelem osobní karty.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 10 a 11 kontrolního protokolu slova „HMP jako provozovatel kartové aplikace Parkování je oprávněno správou a provozem této aplikace pověřit jiného správce. Správcem osobních údajů je HMP, zpracovatelem je společnost Haguess, a.s. Shromažďovány a zpracovávány jsou identifikační osobní údaje uživatele aplikace a všechny informace, související s provozem této aplikace“ doplnit slovy „identifikační osobní údaje uživatele aplikace jsou však zpracovávány pouze ve vztahu k uživatelům, kteří podají žádost o vypořádání parkovacích kupónů, které byly nahrány na jejich kartě Opencard“.

K návrhu kontrolovaného má odvolací orgán v první řadě za vhodné zopakovat, co již uvedl shora. Kontrolovaný vystupuje samostatně v roli správce PCKS jako celku a správce KAP jako jednotlivé aplikace. Kontrolou nebylo zjištěno, že by kontrolovaný v rámci své činnosti správce KAP zpracovával identifikační osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresu každého uživatele služby Parkování.

V rámci KAP kontrolovaný zpracovává číslo karty Opencard a provozní údaje vyplývající z využívání karty k úhradě parkovného (tj. zejména údaj o nabití karty). Uvedené identifikační osobní údaje zpracovává pouze v případě, kdy držitel karty požádá o vyúčtování zůstatku (viz bod 13 „Obchodních podmínek pro využívání kartové aplikace parkování“ a dále bod 4 „Informace o zpracování osobních údajů a poučení o právech subjektu údajů“). Je však nesporné, že číslo, které je spojitelné s určitou fyzickou osobou, je osobním údajem ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. Jestliže je takové číslo navíc jedinečné (což je případ čísla Opencard), je dle odvolacího orgánu zcela na místě označit takový údaj za údaj identifikační, tj. umožňující určení (identifikaci) konkrétní osoby.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Dvacátá prvá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně uchovávání informací vztahujících se ke kartové aplikaci KAP v SKC na str. 11 kontrolního protokolu. Konkrétně se jedná o námitku uvedenou v části VII. námitek, odst. 77, bod (xiv) s tím, že argumentaci podporující návrh kontrolovaného kontrolovaný uvádí v části IV. námitek, odst. 52.

Kontrolovaný namítá, že informace zpracováváné v souvislosti s provozem KAP nejsou evidovány v systému SKC, nýbrž jsou vedeny odděleně v samostatné databázi KAP. Na tuto skutečnost byl dle jeho tvrzení kontrolující opakovaně upozorňován a byla mu prokázána i při místním šetření dne 21. října 2009 (protokol z místního šetření byl pořízen dne 23. října 2009).

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 11 v odst. 1 kontrolního protokolu slova „tyto informace jsou zpracovávány a uchovávány v systému SKC prostřednictvím čísla Opencard (viz VII.-39/d a 53)“ nahradit slovy „tyto informace jsou zpracovávány a uchovávány v databázi KAP prostřednictvím čísla Opencard (viz VII.-39/d a 53)“.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného odvolací orgán uvádí, že z kontrolních zjištění i přímo z kontrolního protokolu (viz str. 5) vyplývá, že SKC představuje soubor technických, personálních a dalších prostředků, které slouží ke správě, provozu a údržbě karet Opencard a k interakci s jednotlivými aplikacemi. SKC a jednotlivé aplikace společně tvoří systém PCKS.

Napadené tvrzení tak není zcela přesné, neboť osobní údaje jsou uchovávány v rámci celého systému PCKS, resp. v rámci jednotlivých databází.

Z úředního záznamu z místního šetření ze dne 23. října 2009 (místní šetření proběhlo dne 21. října 2009) a k němu připojených otisků příslušných oken předmětných programů nevyplývá, že by informace spojené se službou Parkování byly zpracovávány mimo databázi KAP.

S ohledem na uvedené odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhovuje tak, že se slova na str. 11 kontrolního protokolu „tyto informace jsou zpracovávány a uchovávány v systému SKC prostřednictvím čísla Opencard (viz VII.-39/d a 53)“ nahrazují slovy „tyto informace jsou zpracovávány a uchovávány v systému PCKS, v databázi KAP prostřednictvím čísla Opencard (viz VII.-39/d a 53)“.

Dvacátá druhá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně přístupu zaměstnanců společnosti Haguess, a.s., do databáze KAP na str. 12 kontrolního protokolu. Konkrétně se jedná o námitku uvedenou v části VII. námitek, odst. 77, bod (xv) s tím, že argumenty, o které svůj návrh kontrolovaný opírá, jsou obsaženy v části IV. námitek, odst. 53.

Kontrolovaný namítá, že pracovníci společnost Haguess, a.s., nemají z detašovaného pracoviště umístěného v budovách magistrátu (palác Škoda a palác Adria) do databáze KAP přístup, neboť pro výkon jejich činnosti (nabití a proplacení parkovacích kupónů) není přístup k těmto údajům nutný.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 12 kontrolního protokolu slova „Přístup do databáze KAP mají rovněž zaměstnanci této společnosti z detašovaného pracoviště, které je umístěno v budově Magistrátu HMP v paláci Škoda a paláci Adria.“ bez náhrady vypustit.

Odvolací orgán k uvedeným tvrzením kontrolovaného podotýká tolik, že jsou v rozporu se zjištěným a v úředním záznamu z místního šetření ze dne 23. října 2009 (místní šetření proběhlo dne 21. října 2009) popsaným skutkovým stavem. S předmětným úředním záznamem byl kontrolovaný již dříve seznámen a ve svém vyjádření k němu vůči příslušnému zjištění kontrolujícího nic nenamítal. Argumentace kontrolovaného je v této souvislosti značně obecná a dle odvolacího orgánu kontrolovaný neoznačuje žádný důkaz, resp. neuvádí žádný důvod, z něhož by mohl odvolací orgán usuzovat důvodně na to, že je tvrzení kontrolujícího nesprávné, popř. z jakého důvodu kontrolovaný považuje předmětnou skutečnost za spornou až nyní. Kontrolující ostatně na tomto místě v kontrolním protokole nehodnotí, zda je přístup do databáze KAP pro dané pracovníky – s ohledem na obsah jejich pracovní činnosti – nezbytný či nikoli, ale pouze popisuje zjištěný stav.

Z uvedených důvodu odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Dvacátá třetí námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně možnosti propojení kartové aplikace KAP s databází SKC a k tvrzení o přístupu pracovníků call centra do databáze KAP na str. 12 kontrolního protokolu. Konkrétně se jedná o námitku kontrolovaného uvedenou v části VII. námitek, odst. 77, bod (xvi) s tím, že argumentaci podporující návrh kontrolovaného kontrolovaný uvádí v části IV. námitek, odst. 54 a 55.

Kontrolovaný namítá, že k žádnému propojení databází KAP a SKC prostřednictvím tzv. blacklistu nedochází. Pouhý přístup zaměstnance společnosti Haguess, a.s., jak do databáze KAP, tak do databáze SKC na základě různých administrátorských oprávnění nelze dle kontrolovaného označit za propojení databází implikující nedovolené sdružování osobních údajů ve smyslu § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb.

Dále kontrolovaný namítá, že call centrum SKC funguje pouze nad databází SKC a databáze KAP není jeho pracovníkům vůbec zpřístupněna. Přístup pracovníků call centra do databáze KAP by byl dle něj zcela zbytečný, neboť prostřednictvím call centra je možné pouze zablokovat či odblokovat kartu Opencard; nelze tedy činit jakékoli úkony ve vztahu ke KAP.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 12 kontrolního protokolu slova „na základě administrátorského oprávnění má jeden zaměstnanec společnosti Haguess, a.s. ve výpočetním centru SKC právo propojit prostřednictvím blacklistu databázi SKC (žadatelé a uživatelé Opencard) s databází KAP. Pracovníci call centra, které je umístěno ve výpočetním centru společnosti Haguess, a.s. - SKC, mají přístup do databáze SKC i KAP (viz VII.-53)“ bez náhrady vypustit.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného odvolací orgán konstatuje, že z tvrzení uvedených v úředním záznamu z místního šetření ze dne 23. října 2009 (místní šetření proběhlo dne 21. října 2009), ani z obsahu kontrolního protokolu nevyplývá, že prostřednictvím blacklistu jsou obě databáze fyzicky propojeny, tj. dochází ke vzniku sdružené databáze a k porušení § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., jak dovozuje kontrolovaný. Podstatné je, že zde existuje oprávnění konzultovat údaje z obou databází, tj. možnost propojit zde uchovávané informace, a to právě na základě blacklistu.

Tvrzení ohledně call centra z uvedeného záznamu z místního šetření, ani z jiného podkladu, dle odvolacího orgánu nevyplývá. Předmětné tvrzení však nemá žádný význam pro kontrolní závěry.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl tak, že v části týkající se call centra se vypouští slova „Pracovníci ‚call centra‘, které je umístěno ve výpočetním centru společnosti Haguess, a.s. - SKC, mají přístup do databáze SKC i KAP (viz VII.-53)“.

Dvacátá čtvrtá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně oprávnění společnosti Haguess, a.s., k uzavření smlouvy s kontrolovaným vyplývajícího z mandátní smlouvy uzavřené s kontrolovaným na str. 12 kontrolního protokolu. Konkrétně se jedná o námitku uvedenou kontrolovaným v části VII. námitek, odst. 77, bod (xvii) s tím, že argumentaci, která podporuje jeho návrh, kontrolovaný uvádí v části IV. námitek, odst. 56.

Kontrolovaný namítá, že napadené tvrzení považuje za nejasné, jelikož není zřejmé, jaké kontrolní zjištění z něj má vyplývat. Dále kontrolovaný namítá, že žádnou smlouvu o zastoupení pro účely provozu KAP s Haguess, a.s., neuzavřel, a že on jako správce KAP a Haguess, a.s., jako zpracovatel spolu uzavřeli smlouvu o zpracování osobních údajů, ke kterému dochází při provozu KAP.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 12 kontrolního protokolu slova „Společnost Haguess, a.s., na základě oprávnění vyplývající z mandátní smlouvy s HMP, uzavřela smlouvu o zastoupení s HMP pro účely provozu kartové aplikace Parkování.“ bez náhrady vypustit.

Odvolací orgán v této souvislosti konstatuje, že mandátní smlouva kontrolovaného se společností Haguess, a.s., není uvedena mezi podklady kontrolního protokolu a ani není součástí spisu. Z obsahu ostatních smluv a dalších částí spisového materiálu však vyplývá, že zde existuje akt, jímž kontrolovaný (v pozici správce PCKS) zmocňuje Haguess, a.s., k jednání jeho jménem při realizaci kroků nezbytných k vytvoření a provozu systému PCKS. Jestliže společnost Haguess, a.s., následně

uzavřela smlouvu o zpracování osobních údajů s kontrolovaným (nyní v pozici provozovatele KAP), případně s provozovatelem jiné kartové aplikace, jednala v rámci tohoto zmocnění. Tvrzení kontrolovaného, že společnost Haguess, a.s., mohla bez jeho vědomí (resp. bez zmocnění z jeho strany) uzavírat smlouvy o zpracování osobních údajů s provozovateli kartových aplikací, je v rozporu jak s kontrolním zjištěním, tak i s tvrzením kontrolovaného v průběhu celé kontroly a na jiných místech námitek, kde se opakovaně dovolává svého postavení správce celého systému PCKS, tj. subjektu, který jako jediný rozhoduje o podobě systému PCKS.

S ohledem na uvedené pak považuje odvolací orgán za vhodné upravit tvrzení kontrolovaného způsobem, který více odpovídá stavu zjištěnému a doloženému v rámci kontroly. Konkrétně návrhu kontrolovaného vyhovuje tak, že ve slovech „Společnost Haguess, a.s., na základě oprávnění vyplývající z mandátní smlouvy s HMP, uzavřela smlouvu o zastoupení s HMP pro účely provozu kartové aplikace Parkování.“ na str. 12 kontrolního protokolu se slova „mandátní smlouvy“ nahrazují slovy „z pověření města“.

Dvacátá pátá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně oprávnění společnosti Haguess, a.s., k uzavření smlouvy s DPHMP vyplývajícího z mandátní smlouvy uzavřené s kontrolovaným na str. 12 kontrolního protokolu. Konkrétně se jedná o námitku uvedenou v části VII. námitek, odst. 77, bod (xviii) s tím, že argumentaci podporující návrh kontrolovaného kontrolovaný připojuje v části IV. námitek, odst. 57.

Dle kontrolovaného uvedené zjištění představuje účelovou manipulaci s fakty a neodpovídá skutečnosti. Kontrolovaný konkrétně napadá tvrzení, že tuto smlouvu neuzavřela společnost Haguess, a.s., na základě mandátní smlouvy s kontrolovaným. K tomu uvádí, že společnost Haguess, a.s., uzavřela zmiňovanou smlouvu o zpracování osobních údajů, aby pro DPP získávala a zpracovávala souhlasy žadatelů o vyhrazení kartové aplikace Dopravní odbavovací systém. S touto činností společnosti Haguess, a.s., resp. DPP, však kontrolovaný dle svého tvrzení nemá nic společného a kontrolujícími učiněné zjištění tak jde zcela dle jeho mínění nad rámec prováděné kontroly.

Konkrétně kontrolovaný navrhuje slova na str. 12 „Společnost Haguess, a.s., na základě oprávnění vyplývající z mandátní smlouvy s HMP, uzavřela s DPHMP smlouvu o zpracování osobních údajů pro účely shromažďování osobních údajů od žadatelů, kteří žádají o využívání kartové aplikace DOS.“ bez náhrady vypustit.

Odvolací orgán k této námitce kontrolovaného konstatuje, že opět směřuje k odkazu na mandátní smlouvu, která není součástí spisu (viz námitka č. 24). Ve vztahu k vypořádání této námitek se odvolací orgán odkazuje na to, co uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí o námitce č. 24.

S ohledem na uvedené odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhovuje tak, že se v textu „Společnost Haguess, a.s., na základě oprávnění vyplývající z mandátní smlouvy s HMP, uzavřela s DPHMP smlouvu o zpracování osobních údajů pro účely shromažďování osobních údajů od žadatelů, kteří žádají o využívání kartové aplikace DOS.“ na str. 12 kontrolního protokolu slova „mandátní smlouvy“ nahrazují slovy „pověření města“.

Dvacátá šestá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně účelů sledovaných kontrolovaným při předmětném zpracování uvedeným na str. 13 odst. 4 kontrolního protokolu. Konkrétně se jedná o námitku uvedenou kontrolovaným v části VII. námitek, odst. 78, bod (i) s tím, že kontrolovaný uvádí argumentaci na podporu svého návrhu v části IV. námitek, odst. 60.

Kontrolovaný namítá, že napadené tvrzení představuje dezinterpretaci jím stanoveného účelu. Uvádí, že již v rámci registrace stanovil komplexní a nedělitelný účel zpracování osobních údajů. Tento účel dle kontrolovaného zahrnuje celou řadu vzájemně navazujících procesů systému PCKS, při kterých dochází ke zpracování osobních údajů. Účelem zpracování osobních údajů tak není „evidence životního cyklu karet“, jak tvrdí kontrolující. Součástí stanoveného komplexního a nedělitelného účelu je dle kontrolovaného „správa životního cyklu karty, využívání karty Opencard v rámci PCKS jako celku“, tedy pojem nepochybně širší, který zahrnuje i veškeré úkony kontrolovaného související s plněním jeho povinností vyplývajících ze smluvního vztahu uzavřeného s držitelem karty Opencard (např. aktivace kartové aplikace, vymazání dat určité kartové aplikace z datového prostoru karty, blokace, odblokování a výměna karty Opencard včetně nahrání původních dat na vydávaný duplikát karty či její zrušení atd.).

Konkrétně kontrolovaný navrhuje na str. 13 kontrolního protokolu slova „HMP jako správce osobních údajů zpracovává osobní údaje žadatelů a držitelů Opencard za účelem vydání karty, správy životního cyklu karty“ nahradit slovy: „HMP jako správce osobních údajů zpracovává osobní údaje žadatelů a držitelů Opencard za účelem vydání karty Opencard a správa jejího životního cyklu, využívání karty Opencard v rámci PCKS, provoz PCKS jako celku a využívání služeb zpřístupněných držiteli karty Opencard prostřednictvím jednotlivých kartových aplikací, pro které byl na kartě Opencard vyhrazen datový prostor, provoz SKC a zajištění interakce mezi SKC a jednotlivými kartovými aplikacemi, a zajištění bezpečnosti a integrity PCKS a v jeho rámci SKC a jednotlivých kartových aplikací.“

Odvolací orgán k námitce kontrolovaného konstatuje, že je sice pravdou, že svůj účel vymezil určitým způsobem v rámci registračního formuláře a příslušných dokumentů, nicméně tato skutečnost, tzn. formální vymezení účelů, je relevantní pouze potud, pokud kontrolovaný sleduje výlučně vymezené účely, tzn. jeho faktická činnost zcela odpovídá formální deklaraci cíle jeho činnosti. Kontrolovaným deklarovaný cíl (účel), resp. dílčí účely jej tvořící, jsou pak v rámci kontrolního protokolu zmíněny a byly kontrolujícím zohledněny. Z kontextu kontrolního protokolu je ostatně zjevné, že napadená formulace nepředstavuje popis zjištěného účelu zpracování osobních údajů, ale jedná se pouze o formulační zjednodušení, které nemá žádný dopad do kontrolních zjištění či závěrů.

Dle odvolacího orgánu kontrolovaný svými námitkami směřujícími proti formulaci či rozdělení účelu zjištěného kontrolou pouze trvá na přijetí a používání právě a pouze formulace, kterou použil ve svých dokumentech, aniž by pro to uvedl jakýkoli relevantní důvod.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Další námitky (č. 27 až 39) kontrolovaného směřují proti VIII. B kontrolního protokolu, tzn. jeho stranám 13 až 18, tedy proti právnímu vyhodnocení zjištěného stavu. Jak bylo uvedeno výše, tyto námitky odpovídají části VII. námitek, odst. 78, bod (ii), ve které kontrolovaný navrhl celou část VIII. B kontrolního protokolu bez náhrady vypustit.

Dvacátá sedmá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně definice a rozdělení účelů sledovaných kontrolovaným při předmětném zpracování uvedeným na str. 13 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného, o níž opírá svůj návrh, je v tomto případě obsažena v části V. námitek, odst. 60 až 62, části V. námitek, odst. 65, bod (i), části V. námitek, odst. 65, bod (iii), písm. b), části V. námitek, odst. 66, bod (i), části V. námitek, odst. 68, bod (iii), části V. námitek, odst. 69.

Kontrolovaný namítá, že účel popsany v kontrolním protokole neodpovídá jím stanovenému a deklarovanému účelu. Kontrolovaný odmítá jakékoli zúžení nebo rozšíření jím stanoveného a ÚOOÚ registrovaného účelu, stejně tak jako jeho rozdělení a izolované posuzování jednotlivých dílčích účelů, neboť dle jeho názoru při takovém postupu nemohou být kontrolní závěry správné, jelikož nezohledňují jednání kontrolovaného jako celek.

Ohledně konkrétního vypořádání této námitky kontrolovaného se odvolací orgán odvolává na své vyjádření uvedené shora při posuzování účelu a povahy registrace. Nadto odvolací orgán dodává, že za účel zpracování osobních údajů je třeba považovat fakticky sledované cíle, nikoli (pouze) to, co sám kontrolovaný deklaroval. Kontrolující není povinen vycházet výhradně z účelu stanoveného kontrolovaným, a to ani tehdy, jestliže byl ÚOOÚ registrován. Naopak nekritické přijetí účelu zpracování osobních údajů deklarovaného správcem není v souladu se smyslem kontroly dle zákonů č. 552/1991 Sb. a č. 101/2000 Sb. Kontrolující je vždy oprávněn, resp. povinen objektivně popsat a vyhodnotit stav věci tak, aby co nejlépe odpovídal zjištěným skutečnostem. V průběhu kontroly tak lze dospět i k závěru, že správcem skutečně sledovaný účel je jiný (širší či užší), příp. že se skládá z několika dílčích účelů apod. Při posuzování legálnosti, resp. legitimitnosti takového komplexního účelu zpracování osobních údajů, tj. účelu sestávajícího z několika dílčích účelů, je pak právě izolované posuzování jednotlivých dílčích účelů nezbytným krokem k tomu, aby bylo možné – na základě souhrnu dílčích závěrů – konstatovat porušení zákona (tj. zejména ve vztahu k plnění povinností podle § 5 odst. 1 a 2 zákona č. 101/2000 Sb.).

Odvolací orgán ze spisového materiálu shodně s kontrolujícím shledal, že skutečný účel, tzn. skutečný cíl činnosti kontrolovaného je v tomto případě širší, než jak jej deklaroval jak vůči ÚOOÚ, tak vůči subjektům údajů, a že se tento účel sestává z několika činností, které je důvodné vyhodnotit nejprve odděleně.

Jednotlivé (díličí i závěrečné) závěry jsou nicméně předmětem samostatných námitek. Tato námitka směřuje k rozsahu zjištěného účelu a ke zvolené metodice hodnocení.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Dvacátá osmá námitka kontrolovaného se vztahuje k závěru kontrolujícího o porušení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 1 (výroba, předání a životní cyklus karty) na str. 13 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného podporující jeho návrh ve vztahu k této části kontrolního protokolu je obsažena v části V. námitek, odst. 65, bod (ii).

Kontrolovaný namítá, že závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. vychází z izolovaného posuzování dílčích účelů, tj. nezohledňuje stanovený komplexní účel.

Odvolací orgán se předně ve vztahu k této námitce kontrolovaného odkazuje na to, co bylo shora uvedeno o metodice hodnocení složených účelů. V návaznosti na to pak odvolací orgán konstatuje, že nelze učinit závěr o porušení povinnosti správce podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. pouze na základě zhodnocení jednoho dílčího účelu sledovaného správcem.

Závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., jenž se vztahuje ke zpracování osobních údajů po ukončení smluvního vztahu mezi kontrolovaným a subjekty údajů, je ostatně znovu uveden na str. 16 kontrolního protokolu.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl a dílčí závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. vypustil.

Dvacátá devátá námitka kontrolovaného se vztahuje k závěru kontrolujícího o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 1 (výroba, předání a životní cyklus karty) na str. 14 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného, o kterou opírá svůj návrh, je obsažena v části V. námitek, odst. 65, bod (iii).

Kontrolovaný namítá, že závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. vychází z izolovaného posuzování dílčích účelů, tj. nezohledňuje komplexní účel. Dle kontrolovaného kontrolující tímto závěrem napadá legitimitu a legalitu jeho rozhodnutí zřídit a provozovat PCKS jako systém garantující (po celou dobu platnosti karty) identitu držitele karty, čímž současně popírá rozhodnutí předsedy ÚOOÚ o námitkách proti původnímu protokolu.

V této souvislosti se kontrolovaný opětovně odkazuje na registraci předmětného zpracování a konstatuje, že závěr kontrolujícího je s tímto aktem ÚOOÚ v rozporu. Kontrolovaný pak opětovně uvádí, že dle jeho mínění je registrace individuálním správním aktem, který je kontrolující povinen respektovat.

Kontrolujícímu dále dle mínění kontrolovaného nepřísluší hodnotit nastavení bezpečnostních prvků PCKS, tedy rozsah údajů nezbytných pro prokázání identity držitele karty. K tomuto kontrolovaný dodává, že v případě, že by identita držitele karty byla garantována pouze prostřednictvím PIC a čísla karty, došlo by k výraznému snížení bezpečnostních standardů PCKS, které jsou v rámci tohoto systému smluvně garantovány. Dle kontrolovaného nelze předpokládat, že každý z držitelů karty si bude PIC, resp. číslo karty pamatovat. Dále kontrolovaný opětovně zdůrazňuje, že PIC není jedinečný.

Kontrolovaný se rovněž odkazuje na stanovisko ÚOOÚ č. 8/2006 – K využívání elektronických karet (dále jen „stanovisko č. 8/2006“) a uvádí, že dle jeho mínění jsou závěry kontrolujícího s tímto stanoviskem v rozporu.

V první řadě má odvolací orgán za vhodné k této námitce kontrolovaného připomenout, že akt registrace není individuálním správním aktem, tzn. nemá závaznou povahu a nelze na něj aplikovat zásadu správnosti správních aktů, resp. zásadu vázanosti správního orgánu jeho dřívějším rozhodnutím v obdobné věci (viz výše).

Dále odvolací orgán konstatuje, že závěr kontrolujícího o tom, že po vydání karty jsou osobní údaje již nadbytečné, není závěrem ohledně bezpečnostních prvků systému, ale směřuje k posouzení plnění povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb.; § 13 zmíněného zákona ukládá povinnost zabezpečit zpracovávané osobní údaje, nikoli shromažďovat a zpracovávat osobní údaje za účelem zabezpečení jejich zpracování. Jinými slovy § 13 zákona č. 101/2000 Sb. v žádném případě nepředstavuje další právní titul pro zpracování osobních údajů. Důvody opravňující správce a zpracovatele nakládat s osobními údaji jsou taxativně vypočteny v § 5 odst. 2, resp. v § 9 uvedeného zákona.

Ohledně charakteru PIC má odvolací orgán za vhodné zopakovat, že jeho jedinečnost nebyla kontrolou posuzována. Tato skutečnost však není podstatná, jelikož kontrolující zde vychází z kombinace čísla karty Opencard a PIC, která jedinečná je. PIC je tedy uvažován pouze za další údaj, kterým je ověřováno, zda kontrolovaný komunikuje s osobou, které byla karta vystavena.

K argumentaci kontrolovaného stanoviskem ÚOOÚ odvolací orgán poznamenává, že zatímco stanoviska vyjadřují obecný názor na určitou problematiku, při výkonu kontroly posuzuje kontrolující konkrétní okolnosti.

Ze stanoviska č. 8/2006 pak jednoznačně vyplývá, že ÚOOÚ považuje multifunkční karty za legální prostředek zpracování osobních údajů, a dále, že se na zpracování dat souvisejících s využíváním takové karty může podílet i více subjektů (ve vztahu správce – zpracovatel nebo správce – správce), a že pro účely vydání karty a plnění smlouvy o poskytování služeb jejím prostřednictvím ÚOOÚ spatřuje právní titul pro zpracování osobních údajů v § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. Pro ostatní účely, resp. pro shromažďování údajů nad rozsah nezbytný pro uzavření a plnění smlouvy, je nutno získat souhlas žadatele o vydání karty.

Ve vztahu k této námitce se odvolací orgán také opětovně odkazuje na to, co bylo uvedeno ohledně metodiky hodnocení složených účelů, přičemž je toho názoru, že závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. nelze učinit pouze na základě zhodnocení jednoho dílčího účelu. Ve vztahu k tomuto závěru kontrolujícího pak odvolací orgán dodává, že z kontrolního protokolu není zřejmé, které údaje jsou zde dle kontrolujícího nadbytečné a dle odvolacího orgánu tak tento závěr nelze vyložit jinak, než že kontrolující považuje za nadbytečné všechny zpracovávané osobní údaje.

Vzhledem k tomu, že souhrnné hodnocení souladu předmětného zpracování s § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. kontrolní protokol neobsahuje, je již na tomto místě nezbytné posoudit, zda rozsah zpracovávaných osobních údajů překračuje meze zjištěného (komplexního) účelu, tj. nikoli jen jeho dílčích částí.

Posouzení nezbytnosti rozsahu osobních údajů (ve vztahu ke zjištěnému účelu jako celku) závisí na tom, zda je kontrolovaný oprávněn rozhodnout o tom, že vybuduje a bude provozovat systém, který bude po celou dobu trvání smluvního vztahu (tj. platnosti karty) garantovat identitu držitele karty, tj. bude po celou tuto dobu uchovávat základní identifikační údaje, anebo zda takové rozhodnutí kontrolovanému nepřísluší.

Napadený závěr, ani kontrolní protokol jako takový výslovně legalitu či legitimitu rozhodnutí kontrolovaného nenapadají. Nicméně jednotlivé dílčí závěry ohledně porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., z nichž vyplývá, že kontrolovaný okamžikem předání zhotovené karty ztrácí oprávnění dále uchovávat jakékoli osobní údaje, k tomuto závěru fakticky směřují.

S odkazem na stanovisko ÚOOÚ č. 8/2006 a především na rozhodnutí předsedy o námitkách proti původnímu kontrolnímu protokolu, kdy i pro tento případ platí závaznost vysloveného právního názoru vedoucího kontrolního orgánu (viz zejména str. 6 odst. 2 tohoto rozhodnutí), nelze dospět k jinému závěru, než že kontrolovaný je oprávněn systém PCKS nastavit a provozovat jako systém garantující identitu držitelů karet.

Zásadní otázkou tak zůstává, zda kontrolovaný shromažďoval a uchovával osobní údaje překračující nezbytný rozsah potřebný pro bezpečnou identifikaci držitele karty (tj. údaje překračující v praxi ÚOOÚ standardně přijímaný rozsah jméno, příjmení, datum narození a adresa bydliště), resp. údaje překračující nezbytné minimum pro plnění obsahu závazku kontrolovaného k subjektu údajů.

Po posouzení spisového materiálu odvolací orgán konstatuje, že závěr o tom, že kontrolovaný porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. ve vztahu k jím sledovanému účelu jako celku, z kontrolních zjištění učinit nelze, tj. nelze jej konstatovat ani u tohoto dílčího účelu. Odvolací orgán je toho názoru, že osobní údaje, které kontrolovaný shromažďuje a dále uchovává, odpovídají svým rozsahem stanovenému, resp. zjištěnému účelu zpracování.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl a příslušný závěr o porušení povinnost podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. vypustil.

Třicátá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího, že kontrolovaný je na základě smluv uzavřených se společností Haguess, a.s., s jednotlivými provozovateli kartových aplikací v pozici zpracovatele osobních údajů. Námitka směřuje proti tvrzení na str. 14 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného, která podporuje jeho návrh, je obsažena v části V. námitek, odst. 66, bod (ii).

Kontrolovaný namítá, že předmětný závěr nemá oporu ve zjištěném skutkovém stavu, resp. že není zřejmé, jakou úvahou k němu kontrolující dospěl. Smlouvy

o zpracování osobních údajů uzavírala dle kontrolovaného společnost Haguess, a.s., vlastním jménem. Kontrolovaný dle svého mínění osobní údaje nezpracovává na základě pověření jednotlivých provozovatelů kartových aplikací pro jimi stanovené účely, tedy v pozici zpracovatele osobních údajů.

Konkrétně námitka kontrolovaného směřuje proti tvrzení na str. 14 v odst. 7 kontrolního protokolu „HMP je na základě smluv, uzavřených společností Haguess, a.s., s jednotlivými provozovateli kartových aplikací, v pozici zpracovatele osobních údajů ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb., protože na základě pověření správců osobních údajů, kterými jsou provozovatelé kartových aplikací, zpracovává osobní údaje žadatelů a držitelů Opencard za účelem jejich jednoznačné identifikace příslušnému provozovateli kartové aplikace.“

Odvolací orgán má za to, že uvedené tvrzení vychází ze závěru kontrolujícího, dle kterého oprávnění kontrolovaného zpracovávat jakékoli osobní údaje končí vydáním karty žadateli (tj. kontrolovaný jakožto správce PCKS není oprávněn provozovat tento systém jako systém garantující identitu držitelů karet). Po vydání karty tedy kontrolovaný dle kontrolního protokolu již pouze poskytuje „servis“ ostatním provozovatelům kartových aplikací, pro které shromažďuje a uchovává identifikační osobní údaje držitelů karet.

V návaznosti na svůj názor vyjádřený k námitce č. 29 odvolací orgán konstatuje, že vztah kontrolovaného a jednotlivých provozovatelů kartových aplikací není vztahem zpracovatel – správce, ale vztahem správce – správce. K otázce pozice společnosti Haguess, a.s., odkazuje odvolací orgán na výše uvedené, tedy že za předpokladu, že kontrolovaný je správcem systému PCKS, nemůže tato společnost jednat samostatně, resp. bez zmocnění ze strany kontrolovaného – toto tvrzení kontrolovaného je v přímém rozporu s jeho námitkou, v níž se domáhá přiznání postavení správce, tedy subjektu primárně odpovědného za podobu a chod celého systému PCKS.

S ohledem na uvedené odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl a termín „zpracovatel“ v uvedené větě nahradil termínem „správce“.

Třicátá první námitka kontrolovaného se vztahuje k závěru kontrolujícího o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 2 a 3 (provoz jednotlivých aplikací a PCKS, vzájemná interakce) na str. 15 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného, která podporuje jeho návrh, je obsažena v části V. námitek, odst. 66, bod (iii) a (iv).

Kontrolovaný namítá, že závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. odporuje základním principům fungování PCKS. V této souvislosti kontrolovaný zdůrazňuje, že osobní údaje nově zapojeným provozovatelům nepředává automaticky (na základě souhlasu vyjádřeného v souvislosti s podáním žádosti o vydání karty), ale až v návaznosti na aktivní jednání (projev vůle) držitele karty, který požádá o vyhrazení datového prostoru pro novou aplikaci, resp. začne využívat nové služby – což se děje až v době, kdy jsou identita i účel zpracování prováděného tímto provozovatelem již známy (držitel karty má smluvní povinnost se se všemi informacemi ohledně příjemce dat před žádostí o vyhrazení datového prostoru seznámit).

K tomuto pak kontrolovaný uvádí, že logické číslo karty (dále jen „CLN“), které je provozovatelům aplikací předáváno, není kontrolovaným shromažďováno, ale vytvářeno, tj. § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. na jeho předání nedopadá.

Konkrétně kontrolovaný směřuje svou námitku proti tvrzení na str. 15 v odst. 1. kontrolního protokolu „Dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., je správce osobních údajů povinen stanovit účel, k němuž mají být osobní údaje zpracovávány. HMP tedy nemůže předávat osobní údaje jinému správci osobních údajů, který je v době udělování souhlasu neznámý a tedy nestanovil ve smyslu výše uvedené povinnosti účel zpracování. Shromažďování osobních údajů za účelem jejich předávání a dalšímu zpracování jiným správcem osobních údajů, který doposud není znám, a tedy nestanovil ani účel, ani prostředky zpracování osobních údajů a není tedy oprávněn přijmout osobní údaje, je nelegitimní, neboť obchází zákon, dle kterého může správce předat jinému správci osobní údaje ke zpracování, pokud tento stanovil účel a prostředky zpracování a při udělení souhlasu je subjekt údajů informován o tom, pro jaký účel zpracování a k jakým osobním údajům je souhlas dáván. HMP tak shromažďuje osobní údaje za účelem jejich předávání k dalšímu zpracování jiným správcem v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. HMP tím, že shromažďuje osobní údaje v rozsahu, který není nezbytný pro naplnění stanoveného účelu, porušilo ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb.“. Tuto část kontrolního protokolu kontrolovaný navrhuje vypustit.

I v tomto případě je dle odvolacího orgánu nejprve nutno posoudit, zda stanovený dílčí účel – uchovávání osobních údajů i pro potřeby provozovatelů, kteří se do systému PCKS teprve v budoucnu zapojí – je legální a legitimní. Obdobně jako v případě rozhodnutí o garantování identity držitele karty je odvolací orgán toho názoru, že nelze jako nelegální či nelegitimní posoudit záměr kontrolovaného provozovat PCKS jako systém otevřený dalším provozovatelům kartových aplikací. Kontrolovaný je tedy oprávněn zpracovávat nezbytné osobní údaje i za uvedeným dílčím účelem.

Odvolací orgán shledal, že z kontrolního protokolu není zjevné, které osobní údaje jsou z hlediska tohoto dílčího účelu nadbytečné (kontrolovaný za tímto účelem neshromažďuje jiné údaje, než jaké zpracovává za účelem vydání karty a plnění smluvního vztahu s držitelem karty), a že je tedy důvodné vyložit tento závěr tak, že za nadbytečné jsou považovány všechny osobní údaje. Přičemž současně platí, co již bylo uvedeno shora, že nelze učinit závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. pouze na základě zhodnocení jednoho dílčího účelu, ale pouze po posouzení účelu jako celku.

Otázka případného předávání osobních údajů budoucím provozovatelům kartových aplikací je ostatně hodnocena i v souvislosti s plněním § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., proti kterému směřuje samostatná námitka.

K tvrzení ohledně předávání CLN, resp. aplikace § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., odvolací orgán uvádí, že CLN je sice vytvářeno kontrolovaným, následně je však přiřazeno k ostatním osobním údajům a spolu s nimi je zpracováno

ve smyslu definice uvedené v § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. (CLN je uchováváno a předáváno) – režim zákona č. 101/2000 Sb. se tak uplatní i na tento údaj.

S ohledem na uvedené odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl a příslušný dílčí závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. vypustil.

Třicátá druhá námitka kontrolovaného se vztahuje k závěru kontrolujícího o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 4 (bezpečnost a integrita PCKS a jednotlivých kartových aplikací) na str. 15 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného, která podporuje jím vznesený návrh, je obsažena v části V. námitek, odst. 67.

Kontrolovaný namítá, že jakékoli úkony ve vztahu k osobní kartě Opencard může provádět pouze její oprávněný držitel, a to až poté, co prokáže svoji totožnost. Dle kontrolovaného jsou bezpečnostní principy PCKS vůči držitelům karty smluvně garantovány. Pokud by se pro identifikaci držitele použilo pouze číslo karty a číslo čipu, nebyl by kontrolovaný schopen garantovaný bezpečnostní standard zajistit, čímž by se mimo jiné dopustil porušení svých závazků. Důvody potřebnosti zpracování osobních údajů pro tento dílčí účel kontrolovaný v průběhu kontroly sdělil a v případě, že tato sdělení nepovažoval kontrolující za dostačující, byl dle jeho mínění povinen si vyžádat doplnění.

Kontrolovaný dále na příkladu ilustruje možné důsledky pro držitele karty (smluvní partnery), které by mohla přivodit neznalost identifikačních osobních údajů.

Konkrétně kontrolovaný směřuje svou námitku proti tvrzení na str. 15 v odst. 2 kontrolního protokolu „HMP tak zpracovává osobní údaje za účelem zajištění bezpečnosti a integrity PCKS a v jeho rámci i SKC a jednotlivých kartových aplikací v rozsahu, který není nezbytný pro naplnění stanoveného účelu. HMP tím, že shromažďuje osobní údaje v rozsahu, který není nezbytný pro naplnění stanoveného účelu, porušilo ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb.“

Odvolací orgán obdobně jako v případě předchozích typově shodných námitek konstatuje, že nelze učinit závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. pouze na základě zhodnocení jednoho dílčího účelu, ale pouze po posouzení souhrnného účelu jako celku.

Dále odvolací orgán s odkazem na shora uvedené konstatuje, že rozhodnutí kontrolovaného provozovat PCKS jako systém umožňující poskytování služeb (mimo jiné) identifikovaným držitelům karet, nelze zpochybnit jako nelegální či nelegitimní.

Ani v tomto případě není dle odvolacího orgánu z kontrolního protokolu patrné, jaký údaj je z hlediska tohoto dílčího účelu nadbytečný, resp. je nutno dojít k závěru, že nadbytečné jsou dle kontrolujícího všechny zpracovávané údaje, což je však závěr, který (jak bylo uvedeno již výše) směřuje k popření oprávnění kontrolovaného provozovat systém PCKS v podobě, kdy je garantována identita držitelů karet Opencard.

S ohledem na uvedené odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl a napadené

tvrzení, včetně dílčího závěru o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. vypustil.

Třicátá třetí námitka kontrolovaného se vztahuje k závěru kontrolujícího o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 5 (interakce SKC a kartových aplikací) na str. 15 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného, která podporuje jím vznesený návrh, je obsažena v části V. námitek, odst. 68.

Kontrolovaný se v této souvislosti odkazuje na svá tvrzení k dílčímu účelu č. 2 (viz námitka č. 31) a odmítá závěr ohledně porušení zákona č. 101/2000 Sb. Kontrolovaný dále namítá, že k interakci je i dle kontrolního protokolu využíváno pouze CLN, tedy žádné identifikační osobní údaje, a opakuje, že CLN je jím vytvářeno, a nikoli shromažďováno, a proto se na jeho zpracování § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. neaplikuje.

Odvolací orgán s odkazem výše uvedené opětovně konstatuje, že nelze učinit závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. pouze na základě zhodnocení jednoho dílčího účelu, ale pouze po posouzení účelu jako celku, přičemž z kontrolního protokolu současně není zřejmé, jaké nadbytečné osobní údaje mají být v této souvislosti zpracovány, tj. je nutno vyložit tento závěr tak, že dle kontrolujícího jsou nadbytečné všechny osobní údaje. Jak bylo uvedeno výše, po komplexním zhodnocení zjištěného účelu zpracování osobních údajů (který není důvodné označit za nelegální či nelegitimní) však není dle odvolacího orgánu závěr o porušení zmíněného ustanovení důvodný.

Ve vztahu k tomuto dílčímu účelu došel odvolací orgán s odkazem na obsah kontrolního protokolu a spisového materiálu dále k závěru, že pro tento dílčí účel kontrolovaný nevyužívá identifikační osobní údaje.

K otázce aplikace zákona č. 101/2000 Sb. na CLN se odvolací orgán dále odkazuje na odůvodnění k námitce č. 31 (tj. i tento údaj je údajem osobním, neboť jej lze přiřadit ke konkrétní fyzické osobě a režim zákona č. 101/2000 Sb. na jeho zpracování proto plně dopadá).

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl a dílčí závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. vypustil.

Třicátá čtvrtá námitka kontrolovaného se vztahuje k závěrům kontrolujícího o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. v případě dílčího účelu č. 6 a 7 (identifikace držitele karty a uživatelský komfort) na str. 16 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného, která podporuje jím vznesený návrh, je obsažena v části V. námitek, odst. 69.

Kontrolovaný namítá, že tyto dva dílčí účely zpracování nestanovil. Trvá na tom, že osobní údaje zpracovává výhradně za účely, které ÚOOÚ oznámil již v rámci registrace. Kontrolující dle mínění kontrolovaného nesprávně dovozuje další účely zpracování z příkladů, které kontrolovaný uvedl ve svém vyjádření v průběhu kontroly. Dále kontrolovaný namítá, že identifikace osob nepředstavuje sama o sobě účel zpracování údajů, ale je nezbytným krokem k tomu, aby kontrolovaný mohl

garantovat identitu držitelů karet tak, jak se při vytvoření systému PCKS rozhodl a zavázal.

S odkazem na uvedené k námitce č. 14, 26 a 27 odvolací orgán uvádí, že kontrolou je zjišťován skutečný účel zpracování, tzn. není povinností kontrolujícího omezit se pouze na kontrolovaným deklarovaný účel zpracování (resp. jím používanou formulaci).

Z hlediska systematiky hodnocení zpracování osobních údajů pak odvolací orgán opětovně konstatuje, že jednotlivé dílčí účely je možné, resp. dokonce nutné posoudit samostatně (viz námitka č. 27), nicméně závěr o porušení povinnosti dle zákona č. 101/2000 Sb. musí vycházet ze všech dílčích závěrů a musí být vztažen na účel zpracování osobních údajů jako celek. Nelze tedy učinit závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. pouze na základě zhodnocení jednoho dílčího účelu.

Rovněž je nutno zopakovat, že kontrolovaný rozhodl, že systém PCKS bude garantovat identitu držitele karty po celou dobu trvání smluvního vztahu (tj. platnosti karty) a toto rozhodnutí nelze označit za nelegální či nelegitimní (viz výše), a to ani nepřímo, tj. vyloučením možnosti zpracovávat jakékoli osobní údaje konstatováním porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb.

Ohledně námitkou napadených závěrů odvolací orgán konstatuje, že ani zde není specifikováno, které osobní údaje jsou z hlediska těchto dílčích účelů nadbytečné, resp. závěrem o tom, že nadbytečné jsou všechny, dochází de facto k označení samotného rozhodnutí kontrolovaného o charakteru PCKS za nelegální.

Identifikace držitele karty po celou dobu platnosti karty je pak spíše než samostatným účelem zpracování předpokladem pro fungování systému PCKS v podobě, v jaké jej kontrolovaný rozhodl vybudovat a provozovat.

S ohledem uvedené odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl tak, že oba dílčí závěry o porušení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. vypustil.

Třicátá pátá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení kontrolujícího ohledně rozsahu informační povinnosti na str. 16 kontrolního protokolu. Argumentaci, o kterou kontrolovaný opírá svůj návrh, obsahuje část V. námitek, odst. 70.

Kontrolovaný namítá, že účel zpracování údajů „ochrana práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce a jiné dotčené osoby“ vyplývá přímo ze zákona č. 101/2000 Sb. a tento zákon správci neukládá jej blíže specifikovat, a že informaci o příjemcích osobních údajů podává kontrolovaný v obecné rovině v Souhlasu a v „Informaci o zpracování osobních údajů“.

Kontrolovaný konkrétně napadá tvrzení na str. 16 v odst. 3 kontrolního protokolu „HMP v rámci informace poskytované subjektu údajů při shromažďování osobních údajů nespecifikuje, co to je nezbytný rozsah zpracovávaných osobních údajů a nepodává informaci, jaká jsou práva a právem chráněné zájmy HMP, kdo jsou příjemci a jiné oprávněné osoby“.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného odvolací orgán uvádí, že ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., na který kontrolovaný odkazuje, neukládá povinnost zpracovávat osobní údaje za tímto účelem, ale opravňuje ke zpracování nezbytných údajů i bez souhlasu subjektu údajů, jestliže jsou naplněny zde stanovené podmínky – jedná se toliko o obecné oprávnění, pod které lze případně subsumovat konkrétní zpracování osobních údajů, které co do parametrů splňuje zde vymezené podmínky.

Povinnost blíže (dostatečně určitě) specifikovat účel zpracování je kontrolovanému uložena v § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. a povinnost informovat o příjemcích osobních údajů atd. mu vyplývá z § 11 stejného zákona.

Sám kontrolovaný přitom uvádí, že zmíněné informace poskytuje pouze v obecné rovině, a tedy de facto nevyvrací tvrzení uvedené v kontrolním protokole, které je dle odvolacího orgánu v souladu s kontrolním zjištěním.

S ohledem na uvedené odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Třicátá šestá námitka kontrolovaného se vztahuje k dílčímu závěru kontrolujícího o porušení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. na str. 16 kontrolního protokolu (délka doby zpracování osobních údajů po ukončení platnosti karty). Argumentaci, o kterou kontrolovaný opírá svůj návrh, obsahuje část V. námitek, odst. 71.

Kontrolovaný namítá, že kontrolující vychází z účelově formulované modelové situace a nezohledňuje jiné možné případy (které kontrolovaný v průběhu kontroly prezentoval), resp. systém PCKS jako celek.

V této souvislosti pak kontrolovaný uvádí příklady, kdy je z jeho strany žádoucí zpracovávat osobní údaje i po skončení smluvního vztahu za účelem ochrany práv a právem chráněných zájmů správce.

K této námitce kontrolovaného odvolací orgán předně uvádí, že kontrolovaný zaměňuje svá vyjádření za skutková zjištění (důkazy) – kontrolující není jeho vyjádřením nebo uvedenými příklady jakkoli vázán, přičemž v této části kontrolního protokolu ani není jeho povinností (na rozdíl od rozhodnutí podléhajícího správnímu řádu) se s názory kontrolovaného vypořádat, resp. uvádět odůvodnění svých závěrů.

Ve vztahu k uchovávání osobních údajů všech držitelů ještě 5 let po ukončení smluvního vztahu odvolací orgán konstatuje, že jej nelze považovat za nezbytné. Požadavek nezbytnosti vyplývající z § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. musí být splněn již v okamžiku rozhodnutí o tom, že určité údaje budou dále uchovávány, přičemž čistě teoretická možnost spočívající budoucím v uplatnění nároků vůči kontrolovanému či některému z provozovatelů kartových aplikací dle odvolacího orgánu nepředstavuje dostatečný důvod k uchovávání osobních údajů po dobu překračující maximální délku příslušných promlčecích lhůt.

Uchování údajů i po ukončení smluvního vztahu je tak možné pouze po dobu skutečně nezbytnou k vypořádání tohoto vztahu (zde s ohledem na možnou složitost a počet zapojených provozovatelů např. 1 rok). Po delší dobu (než např. 1 rok) je

možné údaje uchovávat pouze v konkrétních případech, kdy již probíhá určitý spor anebo je dáno důvodné podezření, že v daném případě dojde k uplatnění nároků ze strany držitele karty nebo provozovatele aplikace. Podmínka nezbytnosti uvedená v § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. tak vylučuje generální (paušální) řešení v otázce dalšího uchovávání osobních údajů a naopak zavazuje správce k individuálnímu posuzování jednotlivých případů.

Řešení nároků, o nichž kontrolovaný v době ukončení smluvního vztahu, resp. v době likvidace dat, nevěděl nebo nemohl vědět, lze dle odvolacího orgánu ošetřit smluvně. Vedle toho platí, že v běžných případech je důkazní břemeno na straně žalobce.

I přes uvedené však odvolací orgán konstatuje, že závěr kontrolujícího v tomto případě není správný, neboť s ohledem na dobu provozování systému nemohlo být učiněno zjištění, že kontrolovaný alespoň některé údaje uchovává po dobu 5 let, resp. že svým jednáním porušil příslušné ustanovení zákona. V tuto chvíli lze konstatovat pouze to, že kdyby kontrolovaný za současného nastavení systému údaje po uvedené dobu uchovával, porušení zákona by se dopustil.

Z uvedených důvodů tedy odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl tak, že se dílčí závěr o porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. vypouští.

Třicátá sedmá námitka kontrolovaného se vztahuje k dílčímu závěru kontrolujícího o porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti s platností právního úkonu, který činí žadatel o kartu (absence svobody projevu) str. 17 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného, o níž opírá své závěry, je uvedena v části V. námitek, odst. 72, bod (i) až (iii).

Kontrolovaný namítá, že kontrolující blíže nespecifikuje, na základě jakých zjištění k tomuto závěru dospěl, a že zákon č. 101/2000 Sb. umožňuje zpracovávat osobní údaje i bez souhlasu subjektu údajů a kontrolující se tak nevypořádal s tím, proč se v daném případě některá z výjimek neaplikuje. Na předmětné zpracování je možné dle názoru kontrolovaného vztáhnout ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) a e) zákona č. 101/2000 Sb.; souhlas žadatele o vydání karty kontrolovaný vyžaduje jen z důvodu právní jistoty.

V této souvislosti kontrolovaný opětovně odkazuje na stanovisko ÚOOÚ č. 8/2006.

K otázce absence svobody vůle na straně žadatelů o vydání karty kontrolovaný uvádí, že tento závěr je v rozporu se skutkovým stavem i s názory právní teorie a praxe, a že kontrolující ignoruje existenci anonymní karty, která dává možnost svobodné volby, a fakt, že některé služby jsou dostupné i bez karty. Nedostatek svobody vůle lze dle kontrolovaného konstatovat pouze v případě, kdy dojde k fyzickému nebo psychickému donucení – souhlas však tímto způsobem vynucován není.

Obdobný model fungování multifunkčních karet je dle kontrolovaného běžný – pokud žadatelé nepřistoupí na podmínky vydavatele, karta jim není vydána a služby

nemohou využívat - v této souvislosti kontrolovaný zmiňuje karty ISIC, YTIC s tím, že vznáší otázku, zda v jeho případě nedochází k diskriminaci.

Kontrolovaný konkrétně napadá tvrzení na str. 17 v odst. 2 kontrolního protokolu „Určení podmínky pro vydání a užívání Opencard neumožňuje žadateli a držiteli Opencard projeviti svoji svobodnou vůli, přičemž nelze takový projev vůle vztahující se ke zpracování osobních údajů spojovat s právem na užívání či nevyužívání Opencard. Souhlas udělený HMP proto není platným souhlasem ve smyslu § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., neboť žadateli o vydání Opencard není umožněno svobodně a vědomě se rozhodnout, zda svůj souhlas se zpracováním osobních údajů poskytne či neposkytne. HMP tím, že zpracovává osobní údaje subjektu údajů bez souhlasu požadovaného zákonem č. 101/2000 Sb., porušilo ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.“

Odvolací orgán k této námitce kontrolovaného konstatuje v první řadě to, že závěry kontrolujícího jsou zdůvodněny (ačkoli to není povinnou součástí kontrolního protokolu) – opačné tvrzení kontrolovaného tak není pravdivé. Závěr kontrolujícího, že osobní údaje v daném případě nelze zpracovávat jinak, než na základě souhlasu subjektu údajů vyplývá z kontextu kontrolního protokolu (zejména z dílčího závěru o porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.).

K otázce nutnosti souhlasu se zpracováním osobních údajů pak odvolací orgán i s odkazem na stanovisko ÚOOÚ č. 8/2006 uvádí, že v daném případě se jedná o zpracování, které je možné realizovat i bez souhlasu subjektu údajů, neboť nejsou zpracovávány jiné osobní údaje, než které jsou nezbytné pro uzavření a plnění smlouvy se subjektem údajů dle § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. Pro případy řešení sporů s konkrétním držitelem karty je dále možné aplikovat § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Kontrolovaný tak „Souhlasem“ de facto sleduje plnění své informační povinnosti a nikoli plnění zákonné povinnosti získat souhlas subjektu údajů (kterou nemá). Podmíněním vydání karty podpisem „Souhlasu“ tedy kontrolovaný vytváří situaci, která je zejména z pohledu subjektů údajů poměrně nepřehledná. Přes uvedené je odvolací orgán toho názoru, že postup kontrolovaného nelze kvalifikovat jako porušení zákona č. 101/2000 Sb. Kontrolovaný však současně nemůže nic namítat proti oprávnění kontrolujícího obsah a platnost souhlasu v rámci kontroly posoudit.

K otázce svobody vůle pak odvolací orgán uvádí, že pro případy právního úkonu ji vylučuje toliko vis absoluta, resp. vis compulsiva s tím, že svoboda vůle jako taková znamená svobodu jejího vytvoření, svobodu vzniku volního rozhodnutí a svobodu jejího projevu (k otázce náležitostí právních úkonů srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 1621/2007, sp. zn. 31 Cdo 135/2007, a dále ve vztahu k tomuto případu zejména sp. zn. 33 Odo 1416/2005). Samotné vázání uzavření a trvání smlouvy na podmínku poskytnutí osobních údajů tedy podle odvolacího orgánu nevylučuje svobodu vůle subjektu údajů.

V této souvislosti se odvolací orgán ztotožňuje s kontrolovaným, že v praxi je zcela běžné poskytování služeb právě za podmínky poskytnutí určitých osobních údajů. Pokud není takový souhlas fyzicky či psychicky vynucen anebo zde není na straně jednajícího tiseň či podstatný omyl a pokud jsou naplněny podmínky

§ 5 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., není důvodné konstatovat rozpor s tímto zákonem.

Existence anonymních karet nebo jiných alternativ je dalším aspektem, který je třeba zohlednit při úvaze o svobodě projevu vůle, resp. který vylučuje závěr o tom, že žadatel o kartu byl v takovém postavení, které jeho svobodnou vůli vylučovalo.

Z kontrolních zjištění pak dle odvolacího orgánu nevyplývá, že by souhlas subjektů údajů byl poskytován ve fyzické či psychické tísní a nelze tedy dovodit, že by se jednalo o neplatný právní úkon z důvodu absence svobody projevu vůle.

Z uvedených důvodů tak odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl tak, že vypouští výše citovaná pasáž kontrolního protokolu, včetně díličního závěru o porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

Třicátá osmá námitka kontrolovaného se vztahuje k tvrzení a díličnímu závěru kontrolujícího o porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti s poskytováním souhlasu s předáním osobních údajů v budoucnu na str. 17 kontrolního protokolu. Argumentaci, o kterou kontrolovaný svou námitku opírá, obsahuje část V. námitek, odst. 72, bod (iv).

Kontrolovaný namítá, že takový souhlas „do budoucna“ nepožaduje. Jedná se o souhlas, který je udělován provozovateli konkrétní aplikace, a nikoli kontrolovanému jako garantovi systému PCKS. Souhlas držitele karty se zpracováním jeho osobních údajů provozovatelem kartové aplikace je přitom udělen až okamžikem, kdy si tento držitel nechá na základě svého svobodného rozhodnutí pro tuto konkrétní kartovou aplikaci vyhradit na kartě datový prostor nebo kdy začne příslušnou kartovou aplikaci využívat. Souhlas se zpracováním osobních údajů, ke kterému dochází v souvislosti s provozem konkrétní kartové aplikace, je tedy držitelem karty udělen až v době, kdy je její provozovatel znám a je stanoven účel a další náležitosti zpracování osobních údajů.

Odvolací orgán má v první řadě za vhodné k této námitce kontrolovaného připomenout, že souhlas subjektu údajů je právní úkon, jímž dotčený subjekt zakládá správci subjektivní právo zpracovávat příslušnou sumu osobních údajů. Tento projev vůle subjektu údajů musí mít náležitosti dle § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. a dále § 34 an. občanského zákoníku.

V daném případě dává subjekt údajů při uzavření smluvního vztahu svůj souhlas kontrolovanému, jako správci osobních údajů mj. s tím, že jeho osobní údaje mohou – při splnění určitých podmínek – být předány provozovatelům kartových aplikací. Subjektu údajů je zřejmé, jaký právní úkon podáním žádosti činí (tj. akceptaci oferty uzavření smlouvy za podmínek uvedených v příslušných dokumentech). V souladu s § 36 občanského zákoníku je přitom zcela legální navázat účinnost právního úkonu, resp. vznik práva na určitou podmínku.

Po uzavření smluvního vztahu s kontrolovaným tak závisí výlučně na subjektu údajů, zda se rozhodne některou z konkrétních kartových aplikací využít a až na základě tohoto rozhodnutí subjektu údajů může dojít k předání osobních údajů a jejich zpracování příslušným poskytovatelem služby. V okamžiku, kdy se subjekt údajů

takto rozhoduje, je již známa jak identita daného provozovatele, tak i povaha jím poskytovaných služeb a rozsah potřebných osobních údajů, přičemž subjektu údajů jsou tyto informace dostupné (zejména na webu a na kontaktních místech Opencard).

Právní úkon, který žadatel o vydání karty činí v okamžiku Souhlasu, tak nelze označit za právní titul (souhlas) pro předání osobních údajů budoucím provozovatelům kartových aplikací, neboť v tomto okamžiku nemá tento projev vůle všechny náležitosti souhlasu požadované zákonem č. 101/2000 Sb. Tyto náležitosti nicméně může získat pozdějším jednáním držitele karty – po splnění této podmínky se potom jedná o souhlas ve smyslu § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb.

Tvrzení uvedené v kontrolním protokolu by platilo pouze v případě, kdy by byl souhlas formulován tak, že pokaždé, když se do projektu Opencard zapojí nový provozovatel, kontrolovaný mu bez dalšího předá pro jeho účely osobní údaje držitele karty. Tento závěr však nelze na základě spisového materiálu učinit.

Současně je nutno zdůraznit, že z kontrolních zjištění nevyplývá, že by kontrolovaný osobní údaje nějakému novému provozovateli skutečně předal – tj. situace, která je kvalifikována jako porušení zákona č. 101/2000 Sb., ve skutečnosti nenastala.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námítce kontrolovaného vyhověl a předmětný dílčí závěr o porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. vypustil.

Třicátá devátá námítka kontrolovaného se vztahuje k dílčímu závěru kontrolujícího o porušení § 11 odst. 1 na str. 18 kontrolního protokolu. Argumentace kontrolovaného, o níž opírá svůj návrh, je obsažena v části VI. námitek, odst. 74 a 75.

Kontrolovaný namítá, že k porušení informační povinnosti z jeho strany nedošlo, neboť v případě zpracování osobních údajů za účelem ochrany práv a právem chráněných zájmů se aplikuje § 11 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb. Dle tohoto ustanovení vzniká kontrolovanému informační povinnost až následně, přičemž ke zpracování údajů za tímto účelem v rámci PCKS doposud nedošlo.

Odvolací orgán konstatuje, že podstata porušení zákona č. 101/2000 Sb. je spatřována v absenci informací o rozsahu a konkrétních důvodech uchování osobních údajů i 5 let po ukončení smluvního vztahu. Dle kontrolních zjištění je záměrem kontrolovaného postupovat tímto způsobem u všech držitelů karty - okruh osob, kterých se toto zamýšlené zpracování týká je mu tak znám již v okamžiku vydání karty.

Ustanovení § 11 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb. postihuje situace, kdy správci identita subjektu údajů předem známa není. Zde uvedenou formulaci „bez zbytečného odkladu“ je třeba vyložit jako bezprostředně poté, co je správci známo, že bude zpracovávat osobní údaje konkrétního subjektu údajů na základě zmocnění uvedeného v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. – v tomto případě je tomu tak vždy tehdy, když příslušný subjekt údajů vstupuje do smluvního vztahu s kontrolovaným, a proto je kontrolovaný povinen splnit svou informační povinnost

ohledně příslušného dílčího účelu v plném rozsahu již před vznikem právního vztahu, resp. při uzavírání smlouvy.

Ve vztahu k této námitce kontrolovaného tak odvolací orgán uzavírá s tím, že v případě kontrolovaného – s ohledem na účel zpracování po ukončení platnosti karty, který se vztahuje na všechny (bývalé) držitele – tak vzniká informační povinnost v plném rozsahu již při shromáždění údajů od žadatele o vydání karty (viz také námitka č. 35).

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitce kontrolovaného nevyhověl.

Čtyřicátá námitka kontrolovaného se vztahuje k závěrům kontrolujícího na str. 18 (část IX) kontrolního protokolu. Argumentaci, o kterou kontrolovaný svůj návrh opírá, obsahuje část VI. námitek, odst. 74 a 75 a část VII. námitek, odst. 79.

Kontrolovaný odmítá kontrolní závěry, neboť dle jeho názoru ze zjištěného skutkového stavu naopak vyplývá, že při provozování systému PCKS k porušování zákona č. 101/2000 Sb. nedochází.

Odvolací orgán se ve vztahu k této námitce kontrolovaného odkazuje na vypořádání námitek č. 27. až 39.

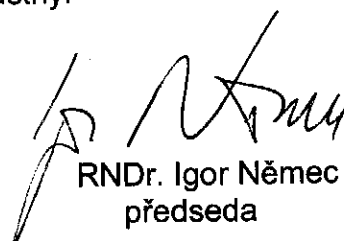
S ohledem na závěry a důvody uvedené shora pak odvolací orgán námitce kontrolovaného vyhověl tak, že se závěr o porušení § 5 odst. 1 písm. d) a písm. e) a § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. vypouští a kontrolní závěr zní „MHP jako správce osobních údajů shromážděných a zpracovávaných v souvislosti s provozem čipové karty Opencard tím, že neinformoval subjekty údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou jejich osobní údaje zpracovávány po uplynutí 30 dní po skončení smluvního vztahu, ač mu je okruh těchto subjektů znám a jsou naplněny i ostatní zákonem č. 101/2000 Sb. stanovené podmínky, porušil svou povinnost podle § 11 odst. 1 zmíněného zákona.

Na základě všech výše uvedených skutečností a návaznosti na to, že námitky nebyly podány proti uloženým opatřením k nápravě, rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není dle § 18 odst. 3 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, opravný prostředek přípustný.

Praha 16. listopadu 2010




RNDr. Igor Němec
předseda